

VĚSTNÍK

ÚŘADU PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

2008

Částka 48

18. března 2008

Cena 160 Kč

OBSAH

Úvod	2806
I. Registrace	
Přehled zrušených registrací za období od 26. 11. 2007 do 5. 3. 2008	2807
II. Sdělení Úřadu	
a) Úřad pro ochranu osobních údajů k problémům z praxe – č. 1/2008: Ke zveřejňování údajů v rámci insolvenčního rejstříku	2808
b) Uplatňování práva na přístup k údajům ve vztahu k SIS	2809
c) Stanovisko č. 6/2007 Pracovní skupiny pro ochranu dat podle článku 29 směrnice 95/46/ES k otázkám ochrany údajů souvisejících se systémem pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPCS) (WP 139, 01910/2007/CS) Překlad pořízený Evropskou komisí, přetisk v původní podobě	2812
III. Materiály z Úředního věstníku Evropské unie	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) (Přetisk z Úředního věstníku EU)	2845
Rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2006, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, pokud jde o vzájemnou pomoc (Přetisk z Úředního věstníku EU)	2862

ÚVOD

Částka 48 Věstníku Úřadu pro ochranu osobních údajů je první částkou roku 2008. Obsahuje přehled zrušených registrací za období od 26. 11. 2007 do 5. 3. 2008.

V rubrice Sdělení Úřadu, v oddíle K problémům z praxe, je publikován materiál Ke zveřejňování údajů v rámci insolvenčního rejstříku. Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2008, přinesl nové možnosti řešení úpadků dlužníků. Tímto zákonem byl zřízen i insolvenční rejstřík, veřejně přístupný informační systém veřejné správy, který obsahuje řadu osobních údajů nejen samotných dlužníků. Příspěvek pojednává o některých postupech podle insolvenčního zákona, včetně vedení insolvenčního řízení a provozování insolvenčního rejstříku z pohledu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

Součástí rubriky Sdělení Úřadu je také materiál Uplatňování práva na přístup k údajům ve vztahu k SIS. Česká republika svým vstupem do Schengenu v závěru roku 2007 úspěšně dovršila integrační proces do západoevropských struktur. Jednou z forem spolupráce schengenských zemí, jejímž účelem je zachování vysoké úrovně bezpečnosti v rámci společného prostoru, je provoz databáze Schengenského informačního systému (SIS). Vzhledem k tomu, že SIS představuje rozsáhlou databázi osobních údajů, je nutno na nakládání s daty zde uloženými aplikovat standardy ochrany osobních údajů.

Rubriku uzavírá Stanovisko č. 6/2007 (WP139) Pracovní skupiny pro ochranu dat podle článku 29 (WP29) směrnice 95/46/ES k otázkám ochrany údajů souvisejících se systémem pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPCS – Consumer Protection Cooperation System). Účelem tohoto dokumentu je upozornit na některá rizika, která mohou z hlediska ochrany údajů z vytvoření a provozu systému CPCS vyplývat, a doporučit řešení, která by obavy zmírnila. Úřad přetiskuje oficiální překlady právně nezávazných dokumentů WP29 v jejich původní podobě a nepřebírá odpovědnost za případné nepřesnosti překladu.

Z materiálů Úředního věstníku Evropské unie je v této části publikováno Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele a Rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2006 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, pokud jde o vzájemnou pomoc. Jedná se o přetisky z Úředního věstníku EU.

Přehled zrušených registrací

Číslo registrace	Subjekt	Datum zrušení
00000109/004	DOPRAVNÍ PODNIK HL. M. PRAHY AKCIOVÁ SPOLEČNOST	4. 1. 2008
00000109/006	DOPRAVNÍ PODNIK HL. M. PRAHY AKCIOVÁ SPOLEČNOST	4. 1. 2008
00001188/008	UNILEVER ČR SPOL. S.R.O.	11. 12. 2007
00001188/021	UNILEVER ČR SPOL. S.R.O.	11. 12. 2007
00001188/041	UNILEVER ČR SPOL. S.R.O.	29. 1. 2008
00001188/044	UNILEVER ČR SPOL. S.R.O.	11. 12. 2007
00001513/007	MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 15	5. 3. 2008
00001647/001	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/002	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/003	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/004	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/005	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/006	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/007	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/008	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/009	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/010	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00001647/011	ŽIVNOSTENSKÁ BANKA A.S.	15. 12. 2007
00003328/001	HVĚZDA/OBČANSKÉ SDRUŽENÍ	1. 2. 2008
00004165/001	MORAVSKÉ NAFTOVÉ DOLY, A.S.	6. 2. 2008
00004165/002	MORAVSKÉ NAFTOVÉ DOLY, A.S.	6. 2. 2008
00004238/008	MĚSTO HUSTOPEČE	8. 12. 2007
00011962/001	BAŘÁK PAEDDR. ANTONÍN	9. 2. 2008
00014832/001	DRUŽSTVO MACHULDOVA 599	5. 3. 2008
00018508/001	DESIGN CENTRUM ČESKÉ REPUBLIKY	17. 1. 2008
00024277/001	ŠTĚRBOVÁ JANA	11. 1. 2008
00024532/001	NEWTON INFORMATION TECHNOLOGY, S.R.O.	11. 12. 2007
00027336/001	FUJITSU SIEMENS COMPUTERS IT PRODUCT SERVICES S.R.O.	14. 12. 2007
00027336/002	FUJITSU SIEMENS COMPUTERS IT PRODUCT SERVICES S.R.O.	14. 12. 2007
00027336/003	FUJITSU SIEMENS COMPUTERS IT PRODUCT SERVICES S.R.O.	14. 12. 2007
00030009/001	BECON S.R.O.	13. 1. 2008

II. SDĚLENÍ ÚŘADU

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ K PROBLÉMŮM Z PRAXE

č. 1/2008

březen 2008

Ke zveřejňování údajů v rámci insolvenčního rejstříku

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2008, přinesl nové možnosti řešení úpadků dlužníků. Na rozdíl od dosavadní úpravy úpadkového práva by mělo být modernizované úpadkové řízení podstatně zefektivněno a zrychleno, dlužník by měl být nově motivován řešit svůj úpadek a věřitelé by měli mít větší možnost probíhající úpadkové řízení ovlivnit. Cílem nového zákona je dosáhnout pružného a předvídatelného úpadkového řízení.

K tomu, aby úpadkové řízení bylo rychlé, hospodárné a transparentní, byl zákonem zřízen i insolvenční rejstřík (§ 419 insolvenčního zákona). Jedná se o veřejně přístupný informační systém veřejné správy, který obsahuje seznam dlužníků, insolvenčních správců, jakož i soudní (insolvenční) spisy, vč. informací a listin v nich obsažených. Kromě obecné informační funkce poslouží insolvenční rejstřík rovněž při vyrozumívání konkrétních osob, tj. při doručování písemností. Insolvenční zákon výslovně stanoví, že zveřejnění písemností v insolvenčním rejstříku je dokladem o doručení i při zvláštních způsobech doručování (§ 74 odst. 1).

V současné „úvěrové“ společnosti jsou otázky týkající se předlužení, platební neschopnosti či hrozícího úpadku stále diskutovány a z tohoto důvodu se Úřad pro ochranu osobních údajů opakovaně vyjadřuje např. k otázkám „vymahačského“ zveřejňování dlužníků (Stanovisko č. 1/2001), vyžadování nepřiměřeného množství osobních údajů v souvislosti s informováním o úrovni platebních podmínek úvěru (K problémům z praxe č. 3/2005) či k úvěrovým registrům, které podrobil kontrole zpracování osobních údajů.

Odborná i laická veřejnost si od nové úpravy insolvenčního práva slibuje značný přínos nejen v rámci řešení úpadku, ale s ohledem na veřejnost insolvenčního rejstříku také v oblasti uzavírání dohod či plnění závazků, totiž při předcházení zadlužení a platební neschopnosti. Očekává se, že insolvenční rejstřík se stane mj. prostředkem pro prověření situace obchodního partnera či zákazníka. Ačkoliv uvedené není v zákoně přímo upraveno, jedná se jistě o legitimní očekávání. Je však třeba zdůraznit, že i v rámci postupu podle nového insolvenčního zákona a také v souvisejících, zákonem přímo neupravených otázkách, je třeba respektovat pravidla pro zpracování osobních údajů a pro jejich ochranu.

Z pohledu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), zahrnuje postup podle insolvenčního zákona, včetně vedení insolvenčního řízení a provozování insolvenční-

ho rejstříku, zpracování osobních údajů, jehož účel, pravidla i rozsah údajů jsou předepsány. Zákonné zmocnění zde tudíž fakticky eliminuje souhlas dotčených osob se zpracováním osobních údajů a proto dlužník, věřitel a případně i třetí osoby jsou povinny výkon zákona ve stanoveném rozsahu strpět, a to již v případě uvedení informací, včetně osobních údajů v insolvenčním návrhu a při jejich zapisování do seznamů dlužníků a insolvenčních správců.

V insolvenčním návrhu (§ 103 insolvenčního zákona) adresovaném soudu je dána povinnost uvést kromě obecných náležitostí a jmenných a adresních údajů také rozhodující skutečnosti, které svědčí o (hrozícím) úpadku. Konkrétněji pak u dlužníka insolvenční zákon vyžaduje předložit seznam majetku, vč. pohledávek s uvedením jeho dlužníků, seznam závazků (s uvedením věřitelů) a jednotlivé položky obou seznamů blíže charakterizovat, dále seznam zaměstnanců a listiny, které dokládají úpadek nebo hrozící úpadek.

Výše naznačené informace, které spolu s dalšími tvoří obsah spisu, insolvenční zákon ukládá zveřejnit. Výslovně totiž stanoví veřejnost insolvenčního rejstříku, který kromě seznamu insolvenčních správců a seznamu dlužníků zahrnuje vlastní insolvenční spis (§ 419 odst. 2 insolvenčního zákona). Co se týče zápisů identifikačních údajů dlužníků a správců do příslušných seznamů, je právní úprava dostatečně popisná. Pokud se však jedná o zveřejnění osobních údajů obsažených ve spisech, zákon na první pohled dostatečnou odpověď, kromě obecného prohlášení veřejnosti insolvenčního rejstříku, neposkytuje. Je přitom zřejmé, že insolvenční spis obsahuje množství informací, na nichž mohou mít zájem odlišné skupiny osob – věřitelé, další dlužníci a jiné osoby, obecně i širší veřejnost. Současně je třeba uvést, že v každém typovém případě se obvykle jedná o rozdílné množství informací podle zájmu zainteresovaných osob. Z tohoto důvodu je vhodné uvažovat o patřičné formě přístupu k informacím prostřednictvím insolvenčního rejstříku, tedy i v rámci zákonem „plošně“ nařízeného zveřejnění tak, aby vždy pro daného zájemce byly, pokud možno, přístupné jím účelně využitelné osobní údaje.

K tomu, aby bylo chráněno soukromí fyzických osob a osobní údaje zveřejňovány v nezbytném rozsahu, přiměřeném jednotlivým případům insolvence, stanoví § 422 odst. 1 insolvenčního zákona právo fyzické osoby, která učinila příslušné podání, požádat soud o to, aby některé z osobních údajů této osoby, obsažené v podání, (tedy i na listinách, které jsou součástí příloh podání) nebyly v insolvenčním rejstříku veřejně přístupné.

U ostatních osob se zveřejní jen jméno a příjmení (§ 422 odst. 2 insolvenčního zákona). V tomto směru insolvenční

zákon tedy odráží § 5 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů, podle něhož při zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona musí být dbáno na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů. Pro upřesnění lze dodat, že případná újma by zde mohla být vyvolána „vystavením“ úplného soudního spisu volně k dispozici v rámci insolvenčního rejstříku na internetu.

Účel zveřejnění pomine uplynutím 5 let od nabytí právní moci rozhodnutí, jímž bylo skončeno insolvenční řízení. V tomto případě § 425 insolvenčního zákona nařizuje vyškrtnout dlužníka ze seznamu dlužníků a údaje o něm v insolvenčním rejstříku znepřístupnit.

Žádost o znepřístupnění údajů podle cit. § 422 insolvenčního zákona je spojena s předcházejícím podáním adresovaným soudu, čemuž musí odpovídat postup soudu při zveřejňování písemností a informací v insolvenčním rejstříku podle § 421. K tomu, aby byly dodrženy povinnosti při zpracování osobních údajů podle § 5 zákona o ochraně osobních údajů, je nezbytné, aby podávající osoby byly soudem neprodleně vyzvány k řešení otázky zveřejnění osobních údajů, tj. k rozhodnutí využít výše naznačeného postupu podle § 422. Zveřejňování osobních údajů je stanoveno natolik obecně, že v jednotlivých případech je třeba určit konkrétní rozsah zveřejnění údajů, a sice s přihléd-

nutím k poměrům jednotlivých dlužníků, věřitelů i ostatních dotčených osob.

Zásadní význam má způsob nastavení a možnosti informačního systému insolvenčního rejstříku, na jehož správci, Ministerstvu spravedlnosti ČR, bude Úřad pro ochranu osobních údajů požadovat účelnou funkčnost rejstříku v podobě známé z jiných systémů veřejné správy, a to např. rozdělením rejstříku na veřejnou a neveřejnou část, či zřízení zvláštního přístupu k některým podrobnějším informacím v insolvenčním rejstříku obsahujícím osobní údaje (po prokázání totožnosti nebo po prokázání právního zájmu konkrétního zájemce).

Závěr: Insolvenční řízení je řízení soudní, tudíž kategorie a rozsah osobních údajů ze spisů uveřejňované v insolvenčním rejstříku budou v souladu se zákonem ve značné míře vymezovány rozhodnutím soudu, avšak konkrétní způsoby zveřejňování a další zpracování osobních údajů v informačním systému, jakož i další povinnosti s tím spojené (viz např. § 13 zákona o ochraně osobních údajů) jsou v případě stížností občanů či žádostí o nápravu podle § 21 zákona o ochraně osobních údajů předmětem kontrolní činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Poznámka: Materiál je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v sekci Názory Úřadu/K problémům z praxe.

Uplatňování práva na přístup k údajům ve vztahu k SIS

Česká republika, svým vstupem do Schengenu v závěru roku 2007, úspěšně dovršila integrační proces do západoevropských struktur. Zrušení hraničních kontrol, ke kterému došlo dne 21. prosince 2007¹⁾, představuje významný krok v historii ČR. Zapojení ČR do schengenské spolupráce přináší mnohé výhody, spojené zejména s možností volného pohybu přes hranice, ale současně i odpovědnost za zajištění bezpečnosti ve společném prostoru.

Jednou z forem spolupráce schengenských zemí, jejímž účelem je zachování vysoké úrovně bezpečnosti v rámci společného prostoru, je provoz společné databáze, Schengenského informačního systému (SIS), obsahující nejrůznější informace relevantní především z hlediska činnosti policejních orgánů členských států (tj. údaje týkající se tzv. nežádoucích osob, stíhaných či pohřešovaných osob, odcizených vozidel apod.). Přístup k těmto informacím tak představuje kompenzaci za odstranění hraničních kontrol, které s sebou přináší volný pohyb všem osobám, tedy včetně pachatelů nejrůznější trestné činnosti. SIS je v současné době již neodmyslitelným prostředkem spolupráce policejních a justičních orgánů v rámci Schengenu.²⁾

Vzhledem k tomu, že SIS fakticky představuje rozsáhlou databázi osobních údajů [naprostá většina dat zde uložených naplňuje definici osobního údaje, tj. jedná se o informace, které je možné vztáhnout k určené či určitelné osobě – viz § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů], je nutno na nakládání s daty zde uloženými aplikovat standardy ochrany osobních údajů. Tato pravidla jsou jednak obsažena přímo v tzv. Schengenské prováděcí úmluvě, na jejímž základě byl SIS vytvořen, a jednak v národní legislativě jednotlivých členských států (v ČR se kromě citovaného zákona o ochraně osobních údajů jedná zejména o zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, nebo zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky). Součástí schengenské spolupráce je tak i dozor nad zpracováním osobních údajů v SIS, který na národní úrovni zajišťují nezávislé dozorové orgány (v ČR jím je Úřad pro ochranu osobních údajů), jejichž činnost je v této oblasti také koordinována ze strany společného dozorového orgánu pro Schengen (Joint Supervisory Authority).

Jednou ze základních oblastí problematiky ochrany osobních údajů (a to jak obecně, tak i specificky ve vztahu k SIS), je garance práv subjektů údajů, jejichž uplatněním se mohou aktivně pořídit na ochraně svých dat a svého soukromí. Jedná

¹⁾ Ve vztahu k pozemním hranicím. Kontroly na mezinárodních letištích u letů uvnitř schengenského prostoru budou zrušeny od 30. března 2008.

²⁾ Příslušné orgány ČR mají možnost pracovat s informacemi v SIS, tj. vyhledávat je i vkládat, již od 1. září 2007.

se konkrétně o právo na přístup k údajům, tj. právo na informace o zpracovávaných datech (zda a případně jaké osobní údaje jsou o žadateli v SIS vedeny, z jakého důvodu byly zaznamenány a kterým orgánem) a právo na opravu či výmaz nesprávně či neoprávněně zpracovávaných údajů. S těmito právy úzce souvisí právo podat na území každého schengenského státu žalobu k soudu (nebo jinému příslušnému orgánu) ve věci opravy, výmazu údajů v SIS nebo poskytnutí informací o zpracování osobních údajů, případně i náhrady škody vzniklé v souvislosti se zpracováním osobních údajů v SIS. Je nutno zmínit i právo obrátit se na národní dozorový orgán kterékoli členské země s požadavkem na prověření, zda a jakým způsobem dochází ke zpracování jeho osobních údajů v SIS.

Tato práva se vykonávají vždy v souladu s vnitrostátní právní úpravou toho státu, kde jsou uplatňována. V jednotlivých členských státech proto může být postup odlišný (liší se např. orgány, u nichž je třeba právo uplatnit – v některých státech jsou jimi primárně orgány, které osobní údaje v SIS zpracovávají, v jiných jsou práva uplatňována pouze prostřednictvím národních dozorových úřadů pro ochranu osobních údajů). Postup stanovený pro uplatnění práv subjektu údajů však nesmí výkon těchto práv v žádném případě omezit.

V souvislosti s uplatňováním práva na přístup (v současné situaci v ČR, kdy je využívání SIS stále jistou novinkou, jde v praxi především o výkon práva požadovat informace o zpracování osobních údajů v SIS) je na základě dosavadních zkušeností Úřadu pro ochranu osobních údajů zapotřebí objasnit specifika tohoto postupu tak, jak je upraven příslušnými právními předpisy, tedy především zákonem o ochraně osobních údajů a zákonem o Policii České republiky.

Na základě § 48e odst. 1 zákona o Policii České republiky provádí Policie ČR mj. zpracování informací, včetně osobních údajů, v SIS. Podle § 48e odst. 2 téhož zákona „Policejní prezidium České republiky zřizuje a provozuje národní součást Schengenského informačního systému a plní úkoly orgánu centrálně odpovědného za národní součást Schengenského informačního systému...“. Jinými slovy – Policie ČR je dle tohoto zákona správcem osobních údajů v SIS (resp. jeho národní součástí) ve smyslu § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů, přičemž konkrétní úkoly spojené se zpracováním osobních údajů v SIS provádí Policejní prezidium.

Při žádosti o informaci o zpracování osobních údajů v SIS je tedy nutno postupovat podle ustanovení § 42j zákona o Policii ČR, které upravuje povinnost policie na písemnou žádost sdělit žadateli osobní údaje vztahující se k jeho osobě, a to do 30 dnů od doručení této žádosti. Vzhledem k tomu, že není možné dotazovat se na údaje zpracovávané v SIS týkající se jiné osoby než žadatele, je nezbytné, aby se žadatel v rámci žádosti náležitě identifikoval, tzn. uvedl své jméno, příjmení, adresu trvalého pobytu (popř. i adresu pro doručování), datum a místo narození a státní příslušnost. Rodné číslo není v daném případě nutno uvádět (ačkoli je to samozřejmě možné), neboť se jedná o české specifikum, které z hlediska nadnárodní databáze, jako je SIS, nemá relevanci. Naplnění požadavku, aby se žadatel dozvěděl

pouze informace týkající se jeho osoby, je zajištěno tím, že odpověď je zasílána zásilkou určenou do vlastních rukou (tím se předejde situaci, kdy by žadatel uvedl identifikační údaje třetí osoby, u níž má z nejrůznějších důvodů zájem získat informace o zpracování jejích osobních dat – zásilka by v takovém případě nebyla žadateli vydána).

V této souvislosti je dále nutno uvést, že v rámci novelizace příslušných zákonů, před vstupem ČR do Schengenu, došlo i k úpravě citovaného § 42j zákona o Policii ČR, který dříve omezoval výkon práva na informace o zpracování osobních údajů tak, že žádost bylo možno podat pouze jedenkrát za rok. Toto omezení bylo zrušeno mj. na základě kritiky v rámci hodnocení úrovně ochrany osobních údajů v ČR, které předcházelo rozhodnutí o připravenosti na vstup a o zrušení hraničních kontrol. Současně došlo k odstranění povinnosti policie poskytovat tyto informace bezplatně (ačkoli v praxi se tak i nadále děje, současná právní úprava dává Policii ČR možnost vyřízení žádosti o informace zpoplatnit, tj. ve smyslu § 12 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů požadovat přiměřenou úhradu nákladů nepřesahující náklady nezbytné na poskytnutí informace). Tato úprava se vztahuje i na poskytování informací o zpracování dat v SIS.

Uvedená změna je určena především těm osobám (subjektům údajů), které se na zpracování svých dat z nejrůznějších důvodů již tázaly, a které se následně ocitnou v situaci, kdy se důvodně domnívají, že od obdržené odpovědi došlo ke změně, tedy že došlo ke zpracování jejich osobních údajů (v daném případě tedy vložení do SIS, popř. změna anebo i výmaz). V žádném případě nelze odstranění uvedené roční lhůty vykládat jako možnost policii prostřednictvím opakovaných nedůvodných žádostí „kontrolovat“, a tak fakticky zatěžovat kapacity, které by měly být určeny právě k internímu dohledu nad řádným zpracováním dat v SIS, resp. v rámci všech zpracování, která policie provádí.

Co se týče formy a obsahu žádosti o informaci o zpracování údajů v SIS, nejsou dány žádné striktní požadavky, kromě již uvedeného požadavku písemnosti a jednoznačné identifikace žadatele (a logicky jasného určení předmětu žádosti). Žadatel tak může volit formu standardní písemné žádosti, anebo využít jednoduchý formulář, který je k dispozici na webových stránkách Úřadu pro ochranu osobních údajů (www.uouo.cz v sekci Schengen/Zpracování osobních údajů v SIS).

Jak bylo již uvedeno, s žádostmi o informace o zpracování dat, a to i co se týče SIS, je v České republice třeba se obracet přímo na příslušného správce – v daném případě tedy na Policii ČR cestou Policejního prezidia (Policejní prezidium ČR, Strojnická 27, 170 89 Praha 7). Úřad pro ochranu osobních údajů není kompetentní tyto žádosti vyřizovat a v případě, kdy je obdrží, postupuje je k vyřízení právě Policejnímu prezidiu, čímž dochází z hlediska žadatele ke zbytečnému průtahy.

Naopak v situaci, kdy subjekt údajů zjistí či se domnívá, že jeho údaje jsou v SIS zpracovány chybně nebo neoprávněně (to zejména právě na základě práva na informace uplatněného vůči policii, popř. z jiných relevantních zdrojů), a že cestou žádosti

vůči správci nelze dosáhnout nápravy, je zcela na místě obrátit se se stížností na Úřad pro ochranu osobních údajů. Pro formální stránku tohoto podání platí v podstatě totéž, co bylo uvedeno výše ve vztahu k žádosti o informace o zpracování dat v SIS – Úřad pro ochranu osobních údajů potřebuje pro řádné vyřízení takové stížnosti, včetně případné kontroly, jednoznačnou identifikaci stěžovatele a popis událostí, na nichž se zakládá jeho podezření z neoprávněného či chybného zpracování dat v SIS. K uplatnění stížnosti lze opět využít formuláře umístěného na výše uvedených webových stránkách Úřadu pro ochranu osobních údajů nebo lze podat standardní podnět, popř. lze stížnost podat ústně do protokolu v budově Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Obdobný postup platí i v případě uplatnění práva na opravu či výmaz dat zpracovávaných v SIS (tzn. primárně se lze obrátit s žádostí o provedení nápravy na správce údajů – Policii ČR, následně se stížností na Úřad pro ochranu osobních údajů, přičemž lze opět využít zmíněných formulářů).

Závěrem je možno uvést, že ve všech případech se lze při výkonu práv subjektů údajů, tj. především práva na informace, na opravu či výmaz dat, obracet na správce osobních údajů v SIS ve všech členských zemích, případně také na všechny příslušné dozorové orgány, jejichž kontaktní údaje jsou uvedeny na webu Úřadu pro ochranu osobních údajů v sekci Schengen/Základní informace. Tento postup je vhodný zejména v situaci, kdy si je subjekt údajů vědom skutečnosti, že jeho osobní údaje byly, popř. měly být, do SIS vloženy v konkrétním státě (lze tak docílit rychlejšího řešení, neboť k provedení opravy či výmazu dat v SIS jsou oprávněny pouze příslušné orgány toho státu, který předmětné informace do SIS vložil).

Pro lepší orientaci v dané problematice, tj. nejruznejších aspektech schengenské spolupráce, odkazujeme na průběžně aktualizované webové stránky www.euroskop.cz nebo na webové stránky Úřadu pro ochranu osobních údajů www.uouu.cz. (sekce Schengen), věnované zejména zpracování osobních údajů v SIS.

PRACOVNÍ SKUPINA PRO OCHRANU ÚDAJŮ ZŘÍZENÁ PODLE ČLÁNKU 29

**01910/2007/CS
WP 139**

Stanovisko 6/2007 o otázkách ochrany údajů souvisejících se systémem pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPCS)

přijaté dne 21. září 2007

Tato pracovní skupina byla zřízena podle článku 29 směrnice 95/46/ES. Jde o nezávislý evropský poradní orgán pro ochranu údajů a soukromí. Jeho úkoly jsou popsány v článku 30 směrnice 95/46/ES a v článku 15 směrnice 2002/58/ES.

Sekretariát skupiny zajišťuje ředitelství C (Civilní soudnictví, práva a občanství) Generálního ředitelství pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost Evropské komise, B-1049 Brusel, Belgie, kancelář č. LX-46 06/80.

Internetová stránka: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/index_en.htm

OBSAH

1. ÚVOD.....	4
ČÁST A: POPIS SYSTÉMU.....	5
2. ZÁVAZKY V OBLASTI VZÁJEMNÉ POMOCI STANOVENÉ NAŘÍZENÍM CPC.....	5
2.1 ÚČEL NAŘÍZENÍ CPC: SPOLUPRÁCE MEZI ORGÁNY PRO OCHRANU SPOTŘEBITELE.....	5
2.2 ROZSAH PŮSOBNOSTI NAŘÍZENÍ CPC: PROTIPRÁVNÍ JEDNÁNÍ UVNITŘ SPOLEČENSTVÍ PORUŠUJÍCÍ STANOVENÉ SMĚRNICE A NAŘÍZENÍ.....	5
2.3 VZÁJEMNÁ POMOC PODLE NAŘÍZENÍ CPC: VYŠETŘOVÁNÍ, VYMÁHÁNÍ PRÁVA A UPOZORNĚNÍ.....	5
3. ÚČEL, PRÁVNÍ ZÁKLAD A VYTVOŘENÍ SYSTÉMU CPCS.....	5
3.1 ÚČEL SYSTÉMU CPCS: DATABÁZE PRO VÝMĚNU INFORMACÍ V SOUVISLOSTI SE VZÁJEMNOU POMOCÍ.....	5
3.2 NÁSTIN ZPRACOVÁNÍ ÚDAJŮ V RÁMCI SYSTÉMU CPCS.....	6
3.3 PRÁVNÍ ZÁKLAD SYSTÉMU CPCS.....	6
3.4 PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ CPC.....	6
3.5 VYTVOŘENÍ CPCS.....	6
4. DATOVÉ TOKY V RÁMCI SYSTÉMU CPCS.....	7
4.1 OBECNÁ USTANOVENÍ A DŮVĚRNOST.....	7
4.2 UPOZORNĚNÍ A ZPĚTNÁ VAZBA.....	7
4.3 SPOLUPRÁCE PŘI VYMÁHÁNÍ PRÁVA.....	8
4.4 KOORDINACE ČINNOSTÍ DOZORU NAD TRHEM.....	9
4.5 VÝMĚNA INFORMACÍ NA ŽÁDOST.....	9
4.6 ÚDAJE O PRODEJCI NEBO DODAVATELI, KTERÝ ODPOVÍDÁ ZA PROTIPRÁVNÍ JEDNÁNÍ UVNITŘ SPOLEČENSTVÍ NEBO JE PODEZŘELÝ Z PROTIPRÁVNÍHO JEDNÁNÍ UVNITŘ SPOLEČENSTVÍ.....	10
4.7 DISKUSNÍ FÓRUM.....	10
4.8 ZPRACOVÁNÍ ÚDAJŮ O ZAMĚSTNANCÍCH.....	10
5. PŘÍSTUP K ÚDAJŮM V SYSTÉMU CPCS.....	10
5.1 PŘÍSTUP KOMISE K ÚDAJŮM.....	10
5.2 PŘÍSTUP PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ K ÚDAJŮM.....	11
5.3 PŘÍSTUP ÚSTŘEDNÍCH STYČNÝCH ÚŘADŮ K ÚDAJŮM.....	12
5.4 INFORMACE OZNAČENÉ JAKO DŮVĚRNÉ.....	12
6. DOBY UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ PODLE NAŘÍZENÍ CPC A PROVÁDĚCÍHO ROZHODNUTÍ CPC.....	13
6.1 ZPĚTVZETÍ UPOZORNĚNÍ.....	13
6.2 PŘÍPADY UZAVŘENÉ PO PROVEDENÍ DONUCOVACÍCH OPATŘENÍ.....	13
6.3 PŘÍPADY UZAVŘENÉ PO PODÁNÍ ŽÁDOSTI O INFORMACE.....	13
7. BEZPEČNOSTNÍ ARCHITEKTURA SYSTÉMU CPCS.....	13
7.1 DATOVÉ STŘEDISKO KOMISE.....	13
7.2 SÍŤ TESTA II.....	14
7.3 PŘÍSTUP K ÚDAJŮM.....	14
ČÁST B: ANALÝZA.....	14
8. SPRÁVCI ÚDAJŮ, POUŽITELNÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY A ORGÁNY DOZORU.....	14
8.1 NAŘÍZENÍ CPC URČUJE ZA SPRÁVCE ÚDAJŮ PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A KOMISI.....	14
8.2 PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY JAKOŽTO SPRÁVCI ÚDAJŮ.....	15
8.3 ÚSTŘEDNÍ STYČNÉ ÚŘADY JAKOŽTO SPRÁVCI ÚDAJŮ.....	15
8.4 ÚLOHA SUI GENERIS PŘÍSLUŠEJÍCÍ KOMISI.....	15
9. PRÁVNÍ ZÁKLAD.....	15
9.1 POUŽITELNOST SMĚRNICE 95/46/ES A NAŘÍZENÍ (ES) Č. 45/2001.....	15
9.2 PRÁVNÍ ZÁKLAD A ZÁKONNOST ZPRACOVÁNÍ.....	16

10. KVALITA ÚDAJŮ	16
10.1 OMEZENÍ ÚČELU, ZÁKAZ DALŠÍHO POUŽITÍ PRO NESLUČITELNÉ ÚČELY	16
10.2 NEZBYTNOST A PŘIMĚŘENOST	17
10.3 PŘESNOST	20
11. DOBA UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ	21
11.1 PĚTILETÁ DOBA UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ PO PŘIJETÍ DONUCOVACÍCH OPATŘENÍ	21
11.2 „ZAPOMENUTÉ“ PŘÍPADY A PŘÍPADY, U NICHŽ NENÍ Z JINÉHO DŮVODU OZNÁMENO, ŽE SE MAJÍ VYMAZAT	22
11.3 UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ MIMO SYSTÉM CPCS	23
12. ZPRACOVÁNÍ CITLIVÝCH ÚDAJŮ	23
12.1 RASOVÝ ČI ETNICKÝ PŮVOD, POLITICKÉ NÁZORY, NÁBOŽENSKÉ NEBO FILOZOFICKÉ PŘESVĚDČENÍ, ODBOROVÁ PŘÍSLUŠNOST A ZDRAVÍ NEBO SEXUÁLNÍ ŽIVOT	23
12.2 ÚDAJE O PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍCH, PODEZŘENÍCH Z PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍ A BEZPEČNOSTNÍCH OPATŘENÍCH	23
12.3 VNITROSTÁTNÍ IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO	23
13. VÝJIMKY A OMEZENÍ	24
13.1 VÝJIMKY A OMEZENÍ, KTERÉ STANOVÍ ČLENSKÉ STÁTY	24
13.2 VÝJIMKY A OMEZENÍ, KTERÉ STANOVÍ KOMISE	25
14. INFORMOVÁNÍ SUBJEKTŮ ÚDAJŮ	26
14.1 DŮKLADNÉ OZNÁMENÍ O OCHRANĚ SOUKROMÍ NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH KOMISE K SYSTÉMU CPCS	26
14.2 OZNÁMENÍ O OCHRANĚ SOUKROMÍ NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ	26
14.3 OZNÁMENÍ PODÁVANÉ PŘÍMO SUBJEKTŮM ÚDAJŮ	27
15. PRÁVO SUBJEKTŮ ÚDAJŮ NA PŘÍSTUP K ÚDAJŮM	27
15.1 KOORDINACE MEZI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY	28
15.2 KOORDINACE MEZI KOMISÍ A PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY	28
16. OPATŘENÍ PRO ZJEDNÁNÍ NÁPRAVY	29
17. BEZPEČNOST	29
18. OZNAMOVÁNÍ A PŘEDBĚŽNÉ KONTROLY	29
18.1 VNITROSTÁTNÍ ORGÁNY PRO OCHRANU ÚDAJŮ	29
18.2 PŘEDBĚŽNÉ KONTROLY EDPS	30
18.3 KOORDINACE POSTUPŮ OZNAMOVÁNÍ A PŘEDBĚŽNÝCH KONTROL	30
19. PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ DO TŘETÍCH ZEMÍ	30
20. ZÁVĚRY	31

PRACOVNÍ SKUPINA PRO OCHRANU FYZICKÝCH OSOB V SOUVISLOSTI SE ZPRACOVÁNÍM OSOBNÍCH ÚDAJŮ,

**zřízená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES
ze dne 24. října 1995,**

s ohledem na článek 29, čl. 30 odst. 1 písm. c) a čl. 30 odst. 3 výše uvedené směrnice,

s ohledem na svůj jednací řád, a zejména na články 12 a 14 tohoto jednacího řádu,

PŘIJALA TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

V tomto stanovisku se pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29 (dále jen „**pracovní skupina**“) zabývá otázkami ochrany údajů souvisejícími se systémem pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (Consumer Protection Cooperation System; dále jen „**systém CPCS**“), což je elektronická databáze provozovaná Evropskou komisí za účelem výměny informací mezi orgány pro ochranu spotřebitele členských států a Komisí v souladu s nařízením (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (dále jen „**nařízení CPC**“).

Stanovisko je reakcí na dopis se žádostí o stanovisko pracovní skupiny ze dne 30. března 2007, který jejímu sekretariátu zaslal vedoucí oddělení B-5, vymáhání práva a zjednávání nápravy pro spotřebitele, Generálního ředitelství pro zdraví a ochranu spotřebitele (dále jen „**GR SANCO**“) Evropské komise.

Pracovní skupina vítá, že byla požádána o konzultaci. Současně však lituje, že tato žádost následovala až po přijetí nařízení CPC a po přijetí rozhodnutí Komise 2007/76/ES ze dne 22. prosince 2006 (dále jen „**prováděcí rozhodnutí CPC**“) a teprve po tom, co byl systém CPCS zřízen, stal se plně funkčním a byl uveden do provozu. Kdyby byla pracovní skupina konzultována dříve, byla by mohla poskytnout informace ve fázi, kdy by bylo snazší se jejími doporučeními řídit.

Celkově však pracovní skupina vznik elektronického systému pro výměnu informací vítá. Takovýto racionalizovaný systém může nejen zvýšit efektivitu spolupráce, ale z hlediska ochrany údajů může také pomoci zajistit dodržování platných právních předpisů o ochraně údajů. Toho může dosáhnout vytvořením jasného rámce určujícího, jaké informace lze vyměňovat, s kým a za jakých podmínek.

Založení centralizované databáze je ovšem spojeno také s určitými riziky. K nejdůležitějším z nich patří skutečnost, že údaje mohou být sdíleny ve větším počtu a na širším základě, než je nezbytně nutné pro účely efektivní spolupráce, a skutečnost, že údaje, včetně případných zastaralých a nepřesných údajů, mohou v databázi zůstat déle, než je nezbytné. Citlivou otázkou je také zabezpečení databáze přístupné ve 27 členských státech, protože systém je bezpečný jen natolik, nakolik to umožňuje nejslabší článek sítě.

Účelem tohoto dokumentu je určit nejdůležitější obavy, které mohou z hlediska ochrany údajů z vytvoření a provozu systému CPCS vyplývat, a doporučit řešení, která by tyto obavy zmírnila.

Dokument je určen jak Komisi, tak příslušným orgánům členských států, které plní úkoly správců systému CPCS, jak bude vysvětleno níže. Dále by měla doporučení v tomto dokumentu také formovat veškeré další rozhodování „**regulativního výboru**“ složeného ze zástupců členských států, který byl zřízen článkem 19 nařízení CPC s úkolem napomáhat Komisi při uplatňování nařízení CPC. Konečně je dokument určen rovněž zákonodárcům členských států, kteří jsou podle čl. 13 odst. 4 nařízení CPC povinni přijmout „právní předpisy nezbytné pro omezení práv a povinností podle článků 10, 11 a 12 směrnice 95/46/ES nezbytné k ochraně zájmů uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. d) a f) uvedené směrnice“.

ČÁST A: POPIS SYSTÉMU

2. ZÁVAZKY V OBLASTI VZÁJEMNÉ POMOCI STANOVENÉ NAŘÍZENÍM CPC

2.1 Účel nařízení CPC: spolupráce mezi orgány pro ochranu spotřebitele. Nařízení CPC bylo přijato, aby bylo možné lépe vymáhat dodržování zákonů na ochranu spotřebitele na celém vnitřním trhu. Toto nařízení zakládá celounijní síť vnitrostátních orgánů vymáhajících dodržování ochrany spotřebitele. Stanoví rámec a obecné podmínky, za kterých mají členské státy spolupracovat. V tomto novém systému má každý orgán možnost vyžádat si pomoc ostatních orgánů v síti při vyšetřování možných porušení zákonů na ochranu spotřebitele a při zakročování proti klamavým obchodním praktikám obchodníků zacíleným na spotřebitele bydlící v jiných zemích EU.

2.2 Rozsah působnosti nařízení CPC: protiprávní jednání uvnitř Společenství porušující stanovené směrnice a nařízení. Působnost nařízení CPC je omezena na „protiprávní jednání uvnitř Společenství“, která porušují směrnice a nařízení uvedené v jeho příloze. Příslušný seznam, který může být v případě potřeby aktualizován, v současnosti obsahuje 15 směrnic a nařízení, včetně směrnic o klamavé reklamě, o prodeji na dálku, o spotřebitelských úvěrech, o televizním vysílání, o souborných službách pro cesty, o nepřiměřených smluvních podmínkách, o užívání nemovitostí na časový úsek, o elektronickém obchodu a dalších. „Protiprávní jednání uvnitř Společenství“ spadají do působnosti nařízení CPC pouze v případě, že i) mají „přeshraniční“ povahu a ii) poškozují „společné zájmy spotřebitelů“.

2.3 Vzájemná pomoc podle nařízení CPC: vyšetřování, vymáhání práva a upozornění. Kapitoly II a III nařízení CPC vyžadují, aby si příslušné orgány v členských státech vzájemně pomáhaly v oblasti vyšetřování i vymáhání práva. Kromě toho jsou také povinny upozorňovat ostatní členské státy a Komisi na potvrzené případy protiprávního jednání uvnitř Společenství i na podezření na takové případy. Konečně mají příslušné orgány různých členských států konkrétní povinnost koordinovat svůj postup, pokud nějaké protiprávní jednání postihuje spotřebitele více než dvou členských států.

3. ÚČEL, PRÁVNÍ ZÁKLAD A VYTVOŘENÍ SYSTÉMU CPCS

3.1 Účel systému CPCS: databáze pro výměnu informací v souvislosti se vzájemnou pomocí. Systém CPCS je elektronická databáze provozovaná Evropskou komisí určená k tomu, aby vytvořila strukturovaný systém pro výměnu informací mezi příslušnými orgány

členských států za účelem plnění jejich závazků v oblasti vzájemné pomoci, které stanoví nařízení CPC.

3.2 Nástin zpracování údajů v rámci systému CPCS. Uživatelé systému jsou Komise a příslušné orgány členských států. Kromě toho je v každém členském státě určen tzv. „ústřední styčný úřad“ pro účely koordinace (viz bod 5.3 níže).

Údaje do systému vkládají příslušné orgány. Příslušný orgán může například odeslat žádost o informace nebo o donucovací opatření. Nebo může některým jiným členským státům a Komisi zaslat upozornění. Informace se následně uloží do databáze, odkud je mohou získávat další uživatelé, kterým je sdělení určeno, například orgán požadovaný o provedení donucovacího opatření nebo Komise. Výmazy provádí Komise na žádost orgánů členských států, které jsou povinny Komisi informovat, dojde-li k uzavření případu nebo ukáže-li se, že upozornění bylo nepodložené. V případě potvrzených protiprávních jednání vedoucích k přijetí donucovacích opatření se údaje uchovávají po dobu pěti let od oznámení daného donucovacího opatření. Pravidla pro uchovávání a výmaz údajů jsou popsána a podrobněji pojednána v oddílech 6 a 11 níže.

3.3 Právní základ systému CPCS. Právním základem systému CPCS je článek 10 nařízení CPC, který stanoví, že „Komise vede elektronickou databázi, ve které ukládá a zpracovává informace obdržené podle článků 7, 8 a 9“ nařízení CPC. Čl. 12 odst. 3 navíc stanoví, že „žádosti o pomoc se podávají a veškeré informace se sdělují písemně na vzorových formulářích a zasílají se elektronicky prostřednictvím databáze vytvořené podle článku 10“.

Ze společného výkladu těchto článků vyplývá požadavek, aby všechny žádosti o vzájemnou spolupráci, upozornění a související sdělení podle kapitol II a III nařízení CPC byly směřovány přes systém CPCS.¹

Prováděcí rozhodnutí CPC kromě toho stanoví, že členské státy musejí informovat Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím „diskusního fóra“, zpřístupněného pomocí infrastruktury systému CPCS, o veškerých vyšetřovacích a donucovacích pravomocích udělených příslušným orgánům vedle pravomocí konkrétně stanovených nařízením CPC.

3.4 Prováděcí rozhodnutí CPC. Ustanovení nařízení CPC použitelná pro systém CPCS vstoupila v platnost dne 29. prosince 2006. Krátce před tímto datem Komise za pomoci regulativního výboru složeného ze zástupců členských států vydala prováděcí rozhodnutí.

Prováděcí rozhodnutí CPC stanoví, jaké kolonky by měly být zařazeny do databáze a jaký je povinný minimální obsah žádostí, odpovědí a upozornění. Stanoví také časové lhůty pro některé úkony v rámci postupů vzájemné pomoci a další prováděcí opatření.

3.5 Vytvoření CPCS. Systém byl navržen v souladu s nařízením CPC a prováděcím rozhodnutím CPC. Tyto dva zdroje určují hlavní vlastnosti databáze a podrobně popisují některé její aspekty. Neobsahují však komplexní soubor pokynů pro návrh, údržbu, provoz a používání této databáze. Systém CPCS ve své současné podobě byl v podstatě navržen

---

¹ Prostřednictvím databáze CPCS však nemusí probíhat veškerá spolupráce a výměna informací vyžadovaná nařízením CPC. Kapitola IV například stanoví spolupráci v oblasti odborného vzdělávání a výměny úředníků zabývajících se vymáháním dodržování ochrany spotřebitele. Jelikož výměna informací související s těmito činnostmi nespadá do působnosti systému CPCS, tento dokument se jimi nezabývá.

Komisi za konzultací s členskými státy a hlavní uživatelskou skupinou, zastupující příslušné orgány různých členských států.

Z technického hlediska lze říci, že Komise systém vybudovala a je jeho provozovatelem. Hostitelskými servery příslušných dat jsou servery Komise a o údržbu a zabezpečení systému se starají její technici. Rovněž změny v projektu systému může v případě potřeby provádět Komise.

Systém CPCS již byl zaveden a používá se, ale některé jeho funkce stanovené v prováděcím rozhodnutí CPC jsou zablokovány – konkrétně v současnosti nelze používat datová pole pro ředitele společností, dokud se nevyřeší otázky jejich souladu s ochranou údajů.

4. DATOVÉ TOKY V RÁMCI SYSTÉMU CPCS

Nařízení CPC společně s prováděcím rozhodnutím CPC podrobně stanoví, jaké kategorie informací se mohou nebo musejí vyměňovat prostřednictvím systému CPCS.

4.1 Obecná ustanovení a důvěrnost. Prováděcí rozhodnutí CPC obecně stanoví, že při podávání žádostí o vzájemnou pomoc nebo vydání upozornění musí příslušný orgán poskytnout veškeré informace, které má k dispozici a které mohou být užitečné pro jiné příslušné orgány, aby mohly účinně vyhovět žádosti nebo zajistit náležitý postup navazující na upozornění.

Naopak dožádaný orgán musí v odpovědi na žádost o informace poskytnout veškeré informace, které uvedl dožadující orgán a které jsou nezbytné ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít. Obdobně v odpovědi na žádost o donucovací opatření musí dožádaný orgán informovat dožadující orgán o opatřeních, která přijal nebo plánuje přijmout, a pravomocích, které pro vyřízení žádosti uplatnil. V obou případech platí, že pokud příslušný orgán žádosti odmítne vyhovět, musí ve své odpovědi uvést důvody tohoto odmítnutí.

Ve všech případech musejí dožadující i dožádané orgány uvádět, zda se s poskytnutými informacemi musí zacházet důvěrně (viz též bod 5.4 níže).

4.2 Upozornění a zpětná vazba. V čl. 7 odst. 1 nařízení CPC je stanoveno, že „dozví-li se příslušný orgán o protiprávním jednání uvnitř Společenství nebo má důvodné podezření, že k němu může dojít, oznámí to neprodleně příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi a předá jim veškeré nezbytné informace“. Čl. 7 odst. 2 pak stanoví, že „přijme-li příslušný orgán další donucovací opatření nebo obdrží-li žádost o vzájemnou pomoc ohledně protiprávního jednání uvnitř Společenství, oznámí to příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi“.

Z praktického hlediska vyžaduje článek 7 výměnu dvou druhů informací:

- **upozornění:** výstražné zprávy, které orgán zasílá svým vybraným protějškům v síti z jiných členských států a Komisi, aby je uvědomil o porušení zákonů na ochranu spotřebitele nebo o důvodném podezření na takové porušení; a

- **zpětná vazba:** přijmou-li příslušné orgány další donucovací opatření nebo obdrží-li žádost o vzájemnou pomoc, uvědomí Komisi a své protějšky v síti o obdržené žádosti nebo přijatém donucovacím opatření.

V souladu s prováděcím rozhodnutím CPC má systém CPCS pro účely upozornění obsahovat tato datová pole:

- i) druh protiprávního jednání uvnitř Společenství,
- ii) stav protiprávního jednání uvnitř Společenství (prokázané, důvodné podezření),
- iii) právní základ,
- iv) stručné shrnutí,
- v) odhadovaný počet spotřebitelů, jimž pravděpodobně vznikne újma, a odhadovaná finanční škoda,
- vi) požadavky týkající se důvěrného zacházení a
- vii) přiložené dokumenty (týkající se především výpovědi a ostatních důkazů).

Upozornění kromě toho obsahují také údaje, uvedené v bodě 4.6 níže, o prodejci nebo dodavateli, který odpovídá za protiprávní jednání uvnitř Společenství nebo je podezřelý z protiprávního jednání uvnitř Společenství.

4.3 Spolupráce při vymáhání práva. Čl. 8 odst. 1 nařízení CPC stanoví, že „dožadovaný orgán na žádost dožadujícího orgánu neprodleně přijme veškerá nezbytná donucovací opatření k ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství“.

Prakticky výměna informací podle článku 8 zahrnuje:

- **žádosti o donucovací opatření:** žádosti jednoho orgánu určené jinému orgánu, aby tento jiný orgán přijal vhodná opatření k zastavení potvrzeného protiprávního jednání.

Vzhledem k požadavkům čl. 12 odst. 3 nařízení CPC se prostřednictvím systému CPCS zasílají také odpovědi, jakož i veškerá související sdělení, a to ve formě zpráv, které systémem procházejí.

Prováděcí rozhodnutí CPC stanoví, že dožadující orgán musí dožadovanému orgánu poskytnout alespoň tyto informace: a) identifikační údaje prodejce nebo dodavatele, vůči němuž se požaduje přijetí opatření; b) podrobné údaje o dotčeném chování nebo postupu; c) právní kvalifikace protiprávního jednání uvnitř Společenství podle použitelných právních předpisů a jeho právní základ; a d) důkazy o újmě kolektivním zájmům spotřebitelů, a pokud je to možné, odhad počtu spotřebitelů, kterým pravděpodobně vznikne újma.

Dále prováděcí rozhodnutí CPC stanoví, že pro účely žádostí o donucovací opatření má systém CPCS obsahovat tato datová pole:

- i) lokalizace spotřebitelů, jimž pravděpodobně vznikne újma,
- ii) název výrobku nebo služby,
- iii) kód COICOP,
- iv) právní základ,
- v) použité prostředky reklamy nebo prodeje,
- vi) druh protiprávního jednání uvnitř Společenství,
- vii) stav protiprávního jednání uvnitř Společenství (prokázané, důvodné podezření),
- viii) odhadovaný počet spotřebitelů, kterým pravděpodobně vznikne újma, a odhadovaná finanční škoda,
- ix) navržená lhůta pro odpověď,

- x) přiložené dokumenty (týkající se především výpovědí a ostatních důkazů) a požadavky týkající se důvěrného zacházení,
- xi) uvedení požadované pomoci,
- xii) případně odkaz na upozornění,
- xiii) seznam dožadovaných orgánů a dotčených členských států a
- xiv) žádost o účast příslušného úředníka při vyšetřování (čl. 6 odst. 3 nařízení CPC).

4.4 Koordinace činností dozoru nad trhem². Čl. 9 odst. 1 nařízení CPC stanoví, že „příslušné orgány koordinují svou činnost v oblasti dozoru nad trhem a vymáhání práva“. „K tomuto účelu si vyměňují veškeré nezbytné informace.“ Čl. 9 odst. 2 doplňuje, že „zjistí-li příslušné orgány, že protiprávní jednání uvnitř Společenství poškozuje zájmy spotřebitelů ve více než dvou členských státech, koordinují prostřednictvím ústředního styčného úřadu své donucovací činnosti a své žádosti o vzájemnou pomoc“. „Zejména usilují o provádění souběžného vyšetřování a donucovacích opatření.“ Čl. 9 odst. 3 dodává, že „příslušné orgány předem uvědomí Komisi o této koordinaci a mohou přizvat k účasti úředníky a jiné doprovázející osoby zmocněné Komisí“.

V praxi se výměna informací podle čl. 9 odst. 2 týká situací, na jejichž řešení se podílejí příslušné orgány alespoň tři zemí. V tomto případě se mohou vyměňovat informace za účelem zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání. Informována je také Komise, která se na žádost příslušných orgánů může podílet na vyšetřování.

4.5 Výměna informací na žádost. Čl. 6 odst. 1 nařízení CPC stanoví, že „dožadovaný orgán poskytne na žádost dožadujícího orgánu (...) neprodleně veškeré důležité informace potřebné ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít“. Kromě toho stanoví čl. 6 odst. 2, že „dožadovaný orgán, v případě potřeby s pomocí dalších orgánů veřejné moci, provede ke shromáždění požadovaných informací vhodná vyšetřování nebo přijme jakákoli jiná nezbytná nebo vhodná opatření“.

Článek 10, který vyžaduje, aby některé výměny informací probíhaly výlučně prostřednictvím systému CPCS, na článek 6 výslovně neodkazuje. Z čl. 12 odst. 3, který stanoví, že „žádosti o pomoc se podávají a veškeré informace se sdělují písemně na vzorových formulářích a zasílají se (...) prostřednictvím databáze vytvořené podle článku 10“, ovšem vyplývá, že veškerá výměna informací podle článku 6 by měla rovněž probíhat prostřednictvím systému CPCS.

V praxi výměna informací podle článku 6 zahrnuje:

- **žádosti o informace:** žádosti jednoho orgánu určené jinému orgánu o poskytnutí informací, které mají význam pro zjištění, zda došlo k porušení zákonů na ochranu spotřebitele nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít.

Vzhledem k požadavkům čl. 12 odst. 3 se prostřednictvím systému CPCS zasílají také odpovědi, jakož i veškerá související sdělení, a to ve formě zpráv, které systémem procházejí.

---

² V čl. 3 písm. i) nařízení CPC je činnost dozoru nad trhem vymezena jako „činnost příslušného orgánu zaměřená na zjištění, zda v jeho místní působnosti došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství“.

Prováděcí rozhodnutí CPC stanoví, že dožadující orgán musí alespoň a) informovat dožádaný orgán o povaze domnělého protiprávního jednání uvnitř Společenství a jeho právním základu, b) poskytnout dostatečné údaje k označení chování nebo postupu, které je předmětem vyšetřování a c) upřesnit požadované informace.

Prováděcí rozhodnutí CPC také vypočítává datová pole, která by měl systém CPCS obsahovat pro účely žádostí o informace. Jedná se o stejná pole jako ta uvedená v souvislosti s žádostmi o donucovací opatření v bodě 4.3 výše.

4.6 Údaje o prodejci nebo dodavateli, který odpovídá za protiprávní jednání uvnitř Společenství nebo je podezřelý z protiprávního jednání uvnitř Společenství. Prováděcí rozhodnutí CPC stanoví, že by systém CPCS měl obsahovat tyto datové položky týkající se prodejce nebo dodavatele odpovědného za protiprávní jednání nebo podezřelého z protiprávního jednání:

- i) jméno,
- ii) jiná obchodní jména,
- iii) jméno mateřské společnosti, pokud existuje,
- iv) druh činnosti,
- v) adresa (adresy),
- vi) e-mailová adresa,
- vii) telefonní číslo,
- viii) faxové číslo,
- ix) internetové stránky,
- x) adresa IP a
- xi) jméno (jména) ředitele (ředitelů) společnosti, pokud existují.

4.7 Diskusní fórum. Jak je uvedeno v bodě 3.3 výše, systém CPCS zahrnuje také takzvané „diskusní fórum“. Toto fórum je zřízeno v souladu s prováděcím rozhodnutím CPC za jediným účelem, kterým je výměna informací o dodatečných donucovacích pravomocích, které byly případně uděleny příslušným orgánům. Jak napovídá samotný název, jedná se o nestrukturované diskusní fórum a prováděcí rozhodnutí CPC pro něj nepředepisuje žádná konkrétní datová pole.

4.8 Zpracování údajů o zaměstnancích. Komise zpracovává také omezené množství osobních údajů (jména, kontaktní informace, znalost jazyků) zaměstnanců pracujících pro příslušné orgány a pro ústřední styčné úřady členských států. Zpracování údajů o zaměstnancích však představuje jen okrajový aspekt systému CPCS. Kromě toho jsou takováto zpracování nutně spojena se správou každé databáze s více než jedním uživatelem. Z uvedeného důvodu se těmito zpracováními údajů tento dokument dále nezabývá.

5. PŘÍSTUP K ÚDAJŮM V SYSTÉMU CPCS

5.1 Přístup Komise k údajům

Přístup Komise k údajům podle nařízení CPC. Jak je uvedeno v oddíle 4 výše, podle nařízení CPC by Komise měla mít přístup k těmto informacím:

- upozornění (čl. 7 odst. 1),
- zpětná vazba (čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 6 a čl. 10 odst. 2) a

- v některých případech také další informace o jednotlivých případech (čl. 8 odst. 5, čl. 9 odst. 3 a čl. 15 odst. 5).³

Podle nařízení CPC však Komise nemá dostávat:

- žádosti o informace podle článku 6 a
- žádosti o donucovací opatření podle článku 8.

Tyto žádosti o vzájemnou pomoc jsou určeny pouze příslušným orgánům členských států.

Přístup Komise k údajům podle tematického dokumentu Komise. V souladu s popisem v tematickém dokumentu získávají úředníci Komise, jejichž povinností je sledovat používání jednoho nebo více právních aktů spadajících do působnosti nařízení CPC, přístup pro čtení k navazujícím informacím o donucovacích opatřeních podle čl. 8 odst. 6 nařízení CPC, a to pouze u případů spadajících do působnosti uvedených aktů. Tematický dokument Komise se nezmiňuje o zpětné vazbě týkající se žádostí o informace a upozornění (čl. 7 odst. 2 a čl. 10 odst. 2), ačkoli lze předpokládat, že tyto informační toky jsou do databáze rovněž začleněny.

V tematickém dokumentu Komise se také uvádí, že úředníci Komise pracující v oddělení odpovědném za používání nařízení CPC získávají přístup ke všem ostatním informacím v databázi. V současnosti tyto údaje používají výlučně ke sledování uplatňování nařízení CPC, zejména k získávání údajů pro statistické účely. Tato skutečnost na první pohled nasvědčuje tomu, že tito konkrétní úředníci Komise mají v rozporu s nařízením CPC neomezený přístup k systému CPCs, včetně žádostí o informace a žádostí o donucovací opatření, které si vyměňují příslušné orgány členských států, a včetně všech údajů označených jako důvěrné (viz bod 5.4 níže). Na základě dodatečných informací, které během přípravy tohoto stanoviska poskytlo GŘ SANCO, se však potvrdilo, že tomu tak není. GŘ SANCO konkrétně potvrdilo, že k žádostem o informace ani k žádostem o donucovací opatření vyměňovaným mezi příslušnými orgány členských států nemají přístup žádní úředníci Komise a že k údajům označeným jako důvěrné má Komise jen omezený přístup, jak je popsáno v bodě 5.4 níže.

Konečně se podle tematického dokumentu mohou úředníci Komise také podílet na koordinovaných vyšetřováních nebo donucovacích opatřeních podle čl. 9 odst. 3 nařízení CPC. Tito úředníci mají neomezený přístup k informacím o daném případě.

5.2 Přístup příslušných orgánů k údajům. Když příslušné orgány do systému vloží informace ve formě upozornění, žádostí o informace nebo žádostí o donucovací opatření, mohou samy rozhodnout, kterým z ostatních příslušných orgánů umožní přístup k takto vloženým informacím. Například příslušné orgány Belgie mohou upozornění, které má podle všeho význam pro Belii, Francii a Lucembursko, a nikoli pro ostatní členské státy, zaslat jen Francii a Lucembursku. Totéž platí pro informace odesílané v rámci zpětné vazby a veškerá další sdělení, která příslušné orgány provádějí prostřednictvím databáze.

---

³ Komise obdrží informace o případech, jestliže se podílí na přeshraničním vyšetřování zahrnujícím více než dvě země, protože ji k němu na základě čl. 9 odst. 3 přizvaly příslušné orgány. Kromě toho má Komise podle čl. 8 odst. 5 a čl. 15 odst. 5 přístup také k některým informacím souvisejícím s žádostmi o vzájemnou pomoc v případech, kdy se musí podílet na řešení sporů mezi dožadujícími a dožadovanými orgány.

5.3 Přístup ústředních styčných úřadů k údajům. Podle nařízení CPC se žádosti o vzájemnou spolupráci (tj. jak žádosti o informace, tak žádosti o donucovací opatření) zasílají prostřednictvím ústředních styčných úřadů členských států dožadujícího orgánu a dožádaného orgánu. Informace sdělované na základě podané žádosti se sdělují přímo dožadujícímu orgánu a současně ústředním styčným úřadům dožadujícího a dožádaného orgánu. V případě spolupráce zahrnující více než dva členské státy plní ústřední styčné úřady dodatečné koordinační úkoly. Ve všech těchto případech mohou mít ústřední styčné úřady přístup k osobním údajům, pokud jsou tyto údaje uvedeny v žádostech o vzájemnou pomoc a v odpovědích na tyto žádosti. Ústřední styčné úřady však nemají přístup k informacím označeným jako důvěrné (viz bod 5.4).

Kromě toho je třeba poznamenat, že mnoho ústředních styčných úřadů může vystupovat ve dvojí roli – na jedné straně plní své koordinační funkce jakožto ústřední styčné úřady a na druhé straně vystupují také jako příslušné orgány ve vztahu k některým protiprávním jednáním v oblasti ochrany spotřebitele. Ve druhé z uvedených rolí mají stejný přístup k údajům jako kterýkoli jiný příslušný orgán.

5.4 Informace označené jako důvěrné. Čl. 13 odst. 3 nařízení CPC stanoví, že informace uložené v systému CPCS, jejichž vyjádření by ohrozilo: i) ochranu soukromí fyzické osoby, ii) obchodní zájmy nějaké osoby, iii) soudní řízení a právní pomoc nebo iv) účel kontrol nebo vyšetřování, musejí být důvěrné, ledaže je jejich vyjádření nezbytné k ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství a orgán, který je sdělil, souhlasí s jejich vyjádřením.

Jak je uvedeno v oddíle 4, prováděcí rozhodnutí CPC vyžaduje, aby orgány odesílající žádosti o informace, žádosti o donucovací opatření nebo upozornění uváděly, zda se má s těmito informacemi zacházet důvěrně. Obdobně dožádaný orgán poskytující informace musí také uvést, zda se s nimi má zacházet důvěrně. Prováděcí rozhodnutí CPC dále vyžaduje, aby systém CPCS obsahoval zvláštní datová pole, do nichž se vyznačuje, že se má s vyměňovanými údaji zacházet důvěrně. Podle tematického dokumentu Komise může příslušný orgán chtít informace označit jako důvěrné například v případě, že ke své zprávě přiloží dokument obsahující důvěrné informace.

Pokud jde o vztah mezi Komisí, příslušnými orgány a ústředními styčnými úřady, prováděcí rozhodnutí CPC stanoví, že označení údajů za „důvěrné“ znamená také, že k údajům, s nimiž se zachází důvěrně, nebudou mít přístup ústřední styčné úřady. GR SANCO během přípravy tohoto stanoviska objasnilo, že jeho záměrem je stejným způsobem omezit i přístup Komise k takto označeným informacím.⁴

Podle tematického dokumentu Komise navíc nesmějí být některé dokumenty v některých případech zpřístupněny ani „subjektům majícím oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství“, které jsou na základě nařízení CPC určeny, aby příslušným orgánům pomáhaly v oblasti vymáhání práva. Podle prováděcího rozhodnutí CPC by mělo být sdělení jakýchkoli informací těmto subjektům podmíněno předchozím souhlasem dožadujícího orgánu, v němž tento orgán uvede povahu a podrobný popis informací, které mohou být danému subjektu sděleny.

---

⁴ Zde však budou existovat určité výjimky. Je-li to nutné, mohou být důvěrné informace použity v případech, kdy Komise řeší spory, a v případech, kdy se účastní vyšetřování (viz čl. 8 odst. 5, čl. 9 odst. 3 a čl. 15 odst. 5 nařízení CPC).

Důvěrné zacházení ovšem nebrání tomu, aby byly důvěrné údaje sdíleny mezi příslušnými orgány nebo předávány soudům či jiným orgánům veřejné moci. Současné znění nařízení CPC a prováděcího rozhodnutí CPC také neomezuje přístup Komise k těmto údajům.

6. DOBY UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ PODLE NAŘÍZENÍ CPC A PROVÁDĚCÍHO ROZHODNUTÍ CPC

6.1 Zpětvzetí upozornění. Čl. 10 odst. 2 nařízení CPC stanoví, že „zjistí-li příslušný orgán, že se oznámení protiprávního jednání uvnitř Společenství, které provedl podle článku 7, ukázalo nepodloženým, vezme zpět své oznámení a Komise neprodleně vymaže tyto údaje z databáze“.

V praxi to znamená, že jakmile příslušný orgán zjistí, že upozornění, které odeslal podle článku 7, bylo nepodložené, musí vzít toto upozornění zpět a příslušné informace musejí být vymazány z databáze.

6.2 Případy uzavřené po provedení donucovacích opatření. Podle čl. 8 odst. 6 „dožádaný orgán neprodleně oznámí dožadujícímu orgánu, příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi přijatá opatření a jejich účinek na protiprávní jednání uvnitř Společenství, včetně toho, zda bylo ukončeno“. Čl. 10 odst. 2 pak stanoví, že „jsou uloženy údaje o dotýcném protiprávním jednání uvnitř Společenství vymazány po pěti letech od tohoto oznámení“.

To v praxi znamená, že dožádaný orgán musí Komisi oznámit přijatá donucovací opatření a příslušné informace musejí být z databáze vymazány po pěti letech od tohoto oznámení.

6.3 Případy uzavřené po podání žádosti o informace. Prováděcí rozhodnutí CPC stanoví, že po podání žádosti podle článku 6 musí dožadující orgán uvědomit Komisi a odstranit informace z databáze, a) jestliže vyměněné informace nemají za následek vydání upozornění či žádosti podle článku 8 nebo b) jestliže se zjistí, že k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nedošlo.

V praxi to znamená, že dožadující orgán musí uvědomit Komisi v případě, že žádost o informace nevede k další spolupráci, jako je zaslání žádosti o donucovací opatření či upozornění, nebo zjistí-li se, že nedošlo k žádnému protiprávnímu jednání podle nařízení CPC. Příslušné informace pak musejí být vymazány z databáze.

7. BEZPEČNOSTNÍ ARCHITEKTURA SYSTÉMU CPCS

7.1 Datové středisko Komise. Komise zajišťuje technickou infrastrukturu systému CPCS včetně technické a uživatelské podpory. Shromážděné údaje jsou uloženy v hostitelských počítačích datového střediska Generálního ředitelství pro informatiku v Lucemburku. Provoz těchto serverů se řídí bezpečnostními rozhodnutími Komise a předpisy ředitelství pro bezpečnost. Vztahuje se na něj obecný systém ochranných opatření Evropské komise v oblasti informačních technologií a telekomunikace.

Prostředí systému CPCS je chráněno systémy pro odhalování neoprávněného vniknutí a také proti virům, nevyžádané poště a dalším druhům hrozeb. Je zabezpečeno firewall proxy serverem, jakož i reverzním proxy serverem, které instaluje a udržuje telekomunikační

středisko GŘ DIGIT Komise. Všechny operace jsou zašifrovány prostřednictvím kanálu https. Systém se řídí pravidly pro zálohování a obnovu dat datového střediska EK.

7.2 Sít' TESTA II. Výměna informací neprobíhá přes internet, nýbrž prostřednictvím zabezpečené telekomunikační sítě TESTA II, která propojuje orgány a instituce Společenství s vnitrostátními orgány. TESTA II je uzavřená soukromá síť. Komise zajišťuje bezpečnost sítě až k jejím národním kontaktním místům. Přístup k této páteřní síti probíhá prostřednictvím stanovených přípojných bodů. Veškerý provoz v síti je šifrovaný. Přechodem na síť s-TESTA, který v současnosti probíhá, bude zabezpečení dále posíleno.

Od národních kontaktních míst k uživatelům mají odpovědnost za fyzické vybudování spojení a dohled nad jeho bezpečností příslušné členské státy. Každý členský stát musí zaručovat, že přístup k síti TESTA mají pouze oprávnění pracovníci. Tato síť nemá žádné „okno“ do internetu. Přístup k ní mají jen předem stanovení uživatelé, a to pouze prostřednictvím počítačů fyzicky připojených k této síti, které jsou umístěny v kancelářích vnitrostátních orgánů a Komise.

7.3 Přístup k údajům. Pro provoz systému CPCS jsou definovány různé přístupové profily. Tyto profily se liší podle přístupových práv k údajům uloženým v databázi. Uživatelé příslušné orgány oznámí Komisi. Každý orgán má nejméně jednoho uživatele, ale může mít více registrovaných uživatelů. Přístup k systému CPCS je umožněn pouze přesně vymezené sledovatelné skupině uživatelů. Každý přístup je jmenovitý, vázaný na jednu fyzickou osobu, a přístup není umožněn žádným funkčně orientovaným uživateli.

Pro vstup do aplikace jsou nutné přihlašovací jméno a heslo. Žádost o nové přihlašovací jméno podává ústřední styčný úřad příslušné země. Komise vytvoří přihlašovací jméno a prvotní heslo, které se uživateli předají prostřednictvím ústředního styčného úřadu. Prvotní heslo musí uživatel při prvním přihlášení změnit. Nové heslo je tzv. silné heslo, tj. heslo sestávající alespoň z osmi znaků, které musí obsahovat přinejmenším písmena a číslice. Přitom existují plány na další zvýšení bezpečnosti tohoto systému s tím, že ještě letos by se měly začít požadovat alespoň tři ze čtyř druhů znaků (malá písmena, velká písmena, číslice, zvláštní znaky).

V tematickém dokumentu Komise se zdůrazňuje, že spojením výše uvedených opatření se soukromou sítí je pro přístup k systému CPCS zajištěna úroveň zabezpečení, jež je dostatečná vzhledem k povaze údajů, které jsou v systému uloženy a které se jeho prostřednictvím předávají.

Další posílení zabezpečení na vnitrostátní úrovni je možné již nyní. Jestliže se některá země rozhodne používat například autentizační zařízení na bázi šifrovacího čipu, na vnitrostátní úrovni je možné takové zařízení do systému snadno začlenit, protože o postupech pro přístup k systému se rozhoduje na úrovni členských států, které také odpovídají za jeho provoz a bezpečnost počínaje národními kontaktními místy sítě TESTA II.

ČÁST B: ANALÝZA

8. SPRÁVCI ÚDAJŮ, POUŽITELNÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY A ORGÁNY DOZORU

8.1 Nařízení CPC určuje za správce údajů příslušné orgány a Komisi. Jak čl. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických

osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „**směrnice 95/46/ES**“), tak čl. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „**nařízení (ES) č. 45/2001**“) stanoví, že jsou-li účel a prostředky zpracování osobních údajů určeny právními předpisy Společenství, může být i správce určen právními předpisy Společenství.

To platí pro systém CPCS, v jehož případě jsou účel a prostředky zpracování vymezeny nařízením CPC a článek 10 tohoto nařízení konkrétně stanoví, že Komise a příslušné orgány jsou správci údajů ve vztahu ke svým zvláštním povinnostem podle nařízení CPC.

Konkrétně článek 10 stanoví toto: „Příslušné orgány jsou vzhledem ke svým povinnostem oznamovat údaje ukládané v databázi a s tím spojeným zpracováním osobních údajů považovány za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES. Komise je vzhledem ke své působnosti podle tohoto článku a s tím spojeným zpracováním osobních údajů považována za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 45/2001.“

8.2 Příslušné orgány jakožto správci údajů. Každý příslušný orgán je správcem vzhledem ke svým vlastním činnostem souvisejícím se zpracováním údajů jakožto uživatel systému pro své vlastní účely stanovené v nařízení CPC. Měl by dodržovat příslušné vnitrostátní právní předpisy o ochraně údajů a podléhá doзору ze strany vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů své země.

8.3 Ústřední styčné úřady jakožto správci údajů. Jak je uvedeno v bodech 5.3 a 5.4, ústřední styčné úřady rovněž přijímají informace, s výjimkou informací označených jako důvěrné, aby mohly plnit své koordinační úkoly v oblasti směřování žádostí o informace a žádostí o donucovací opatření. Při tom by měly dodržovat příslušné vnitrostátní právní předpisy o ochraně údajů a podléhají doзору ze strany vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů svých zemí.

8.4 Úloha sui generis příslušející Komisi. Nařízení CPC určuje Komisi správcem údajů ve vztahu k jejím vlastním úkolům a povinnostem. Vzhledem k úkolům a povinnostem Komise, které zahrnují jak i) provozování systému CPCS pro užitek příslušných orgánů členských států, tak ii) její vlastní využívání systému CPCS, se ovšem zdá, že Komisi náleží úloha *sui generis*, kterou lze jen obtížně zařadit. Přitom je důležité, aby byla svébytná povaha této úlohy uznána a aby byly úkoly a povinnosti v oblasti dodržování ochrany údajů jasně rozděleny mezi Komisi a příslušné orgány.

Činnosti Komise se řídí nařízením (ES) č. 45/2001 a podléhají doзору ze strany evropského inspektora ochrany údajů (dále jen „**EDPS**“).

9. PRÁVNÍ ZÁKLAD

9.1 Použitelnost směrnice 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001. Systém CPCS se používá ke zpracování údajů o prodejcích a dodavatelích, kteří jsou podezřelí z některých porušení právních předpisů na ochranu spotřebitele. Těmito prodejci a dodavateli mohou být právnické osoby, ale, a to je z pohledu ochrany údajů důležité, také fyzické osoby. Kromě toho prováděcí rozhodnutí CPC výslovně uvádí datová pole pro výměnu informací o ředitelích prodejců nebo dodavatelů podezřelých z protiprávního jednání. Dále mohou být v přílohách

a stručných shrnutích, které jsou rovněž výslovně uvedeny v prováděcím rozhodnutí CPC, obsaženy také osobní údaje o dalších fyzických osobách, například majitelích či zaměstnancích prodejců nebo dodavatelů, stěžovatelích, úřednících nebo svědcích. Není tudíž pochyb o tom, že používání systému CPCS zahrnuje zpracování osobních údajů ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES a odpovídajícího ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001.

9.2 Právní základ a zákonnost zpracování. Čl. 7 písm. c) směrnice 95/46/ES stanoví, že osobní údaje mohou být zpracovány v případě, že zpracování „je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce“. Čl. 7 písm. e) dále povoluje zpracování také v případě, že „je nezbytné pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce nebo třetí osoba, které jsou údaje sdělovány“. Obdobná ustanovení jsou obsažena v čl. 5 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 45/2001.

Ustanovení čl. 7 písm. c): právní povinnost správců údajů. Jak je uvedeno v bodě 3.3, vytvoření systému CPCS vyžaduje nařízení CPC. Nařízení CPC také ukládá všem příslušným orgánům povinnost vyměňovat si údaje související se vzájemnou pomocí výlučně prostřednictvím databáze. Nařízení CPC je přímo použitelné pro příslušné orgány ve všech členských státech.

Ustanovení čl. 7 písm. e): vykonávání úkolu ve veřejném zájmu. Systém CPCS napomáhá k potírání přeshraničních porušení evropských právních předpisů na ochranu spotřebitele, zejména tím, že usnadňuje koordinaci činností různých příslušných orgánů v různých členských státech. Tato jeho funkce je ve veřejném zájmu. Otázkou „nezbytnosti“ se zabývá bod 10.1 níže.

Na základě výše uvedeného je pracovní skupina přesvědčena, že čl. 7 písm. c) a e) směrnice 95/46/ES lze považovat za vhodný právní základ zpracování.

10. KVALITA ÚDAJŮ

10.1 Omezení účelu, zákaz dalšího použití pro neslučitelné účely. Podle čl. 6 písm. b) směrnice 95/46/ES musejí být osobní údaje „shromažďovány pro stanovené účely, výslovně vyjádřené a legitimní, a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s těmito účely“. Nařízení (ES) č. 45/2001 obsahuje obdobný požadavek.

Omezení účelu stanovené nařízením CPC. Čl. 13 odst. 1 nařízení CPC stanoví, že „sdělené informace lze použít pouze pro účely zajišťování souladu se zákony na ochranu zájmů spotřebitelů“. Čl. 13 odst. 2 doplňuje, že „příslušné orgány mohou jako důkazy použít veškeré sdělené informace, dokumenty, závěry, prohlášení, ověřené kopie nebo zprávy stejným způsobem jako obdobné dokumenty získané ve vlastní zemi“.

Pracovní skupina vítá stanovené omezení účelu týkající se použití údajů. Současně ovšem zdůrazňuje, že přípustné účely a omezení použití musejí být konkrétněji vymezeny na provozní úrovni. Z toho důvodu pracovní skupina předkládá níže uvedená doporučení:

Použití údajů příslušnými orgány by mělo být omezeno na spolupráci v jednotlivých případech. Velkým elektronickým databázím tohoto druhu je vlastní riziko, že mohou být použity k soustavnému vyhledávání údajů o fyzických osobách a k jejich profilování podle výsledků vyhledávání. Vzhledem k tomu, že takový způsob použití není stanoven v nařízení CPC a že v tomto ohledu nejsou zavedena žádná ochranná opatření, pracovní skupina doporučuje, aby se informace v databázi používaly pouze ve spojení s vyšetřováním nebo

donucovacími opatřeními v konkrétním případě, kvůli kterému byla původně zaslána žádost o vzájemnou pomoc nebo upozornění, pokud nové prováděcí rozhodnutí CPC výslovně nestanoví další způsoby použití a pokud nebudou zavedena dostatečná opatření pro ochranu údajů.

Měly by být jasně stanoveny účely, pro které může údaje používat Komise. V některých případech Komise údaje používá pro účely stanovené v nařízení CPC, konkrétně aby příslušným orgánům pomohla řešit určité spory nebo aby se mohla sama podílet na koordinovaných vyšetřováních zahrnujících více než dvě země (viz bod 10.2 níže). Toto jsou přípustná použití vymezená v nařízení CPC.

Z největší části však nařízení CPC výslovně nestanoví, za jakým účelem by měla Komise údaje používat a mít k nim přístup. To platí jak pro upozornění, tak pro informace tvořící zpětnou vazbu. Lze předpokládat, že Komisi byl k těmto údajům poskytnut přístup s úmyslem, aby mohla i) sledovat používání nařízení CPC, ii) sledovat používání zvláštních právních předpisů na ochranu spotřebitele, na které se nařízení CPC vztahuje (směrnice a nařízení uvedené v jeho příloze), a iii) shromažďovat statistické informace v souvislosti s plněním těchto povinností. Tato použití jsou přípustná. Komise by však měla zajistit, že se osobní údaje obsažené v upozorněních a zpětné vazbě, které dostává, nebudou používat k dalším, konkrétně nestanoveným účelům. Účely by měly být jasně stanoveny v novém prováděcím nařízení CPC a v souladu s tím by měla být také rekonfigurována systémová architektura systému CPCS.

10.2 Nezbytnost a přiměřenost

Podle čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice 95/46/ES musejí být osobní údaje „přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány“.

Předem stanovené, nepovinné datové položky; omezený přístup k databázi. Pracovní skupina zaprvé vítá, že prováděcí rozhodnutí CPC stanoví seznam datových polí, která může databáze obsahovat. Zadruhé pracovní skupina rovněž vítá skutečnost, že rozhodnutí nevyžaduje, aby byla pokaždé vyplněna všechna datová pole, nýbrž s výjimkou některých základních minimálních požadavků ponechává příslušnému orgánu, který údaje vkládá, možnost rozhodnout, která datová pole vyplní a nakolik podrobně. Zatřetí pracovní skupina vítá, že k systému CPCS mají přístup jen příslušné orgány určené jednotlivými členskými státy a v rámci těchto orgánů jen konkrétně jmenovaní úředníci.

Analýza přiměřenosti případ od případu. Pracovní skupina je také přesvědčena, že seznam datových polí je zřejmě celkově přiměřený a nepřesahuje míru vzhledem k účelům, které plní systém CPCS (výjimky a některé obavy jsou uvedeny níže).

Pracovní skupina ovšem nemůže předem určit, zda bude použití všech datových polí vhodné ve všech konkrétních případech. Kromě toho jsou některá datová pole vymezena tak široce, že záleží téměř výhradně na rozhodnutí konkrétního úředníka pro vymáhání práva, který v daném případě údaje do databáze vkládá, kolik osobních údajů se do ní dostane. Například příloha může obsahovat kopie faktur, na nichž jsou uvedena jména zákazníků a čísla bankovních účtů, nebo seznam e-mailových adres zákazníků, kteří dostali zprávy od původce nevyžádané pošty. Zda je vhodné takové údaje zadat do databáze, bude záležet na povaze daného případu.

Pracovní skupina proto podotýká, že otázka „nezbytnosti“ a „přiměřenosti“ zpracování údajů musí být analyzována *in concreto*, tj. zvláště pro každý případ vložení nebo získání a použití informací.

Zejména musejí příslušné orgány u každého vložení informací zajistit, aby i) vkládaly pouze tolik osobních informací, kolik je naprosto nezbytné pro splnění účelů efektivní spolupráce a ii) sdílely informace jen s těmi příslušnými orgány ostatních členských států, které k těmto informacím potřebují mít přístup. Kromě toho musejí také zajistit, aby osobní údaje neponechávaly v databázi déle, než je nezbytné pro splnění účelů dané spolupráce.

Školení úředníků zabývajících se vymáháním práva, pokyny pro používání databáze, technické prostředky pro upomínání na potřebu dodržovat ochranu údajů. Zde se jedná o posouzení, které musejí úředníci zabývající se vymáháním práva provést při každém předání nebo jiném zpracování informací. Úředníky zabývající se vymáháním práva odpovědné za systém CPCS je třeba uvědomit o tom, jak důležité je provést v každém jednotlivém případě důkladnou analýzu přiměřenosti. Aby bylo zajištěno, že Komise a příslušné orgány budou údaje zpracovávat v souladu se zásadou kvality údajů, doporučuje pracovní skupina, aby Komise jakožto provozovatel systému vydala soubor pokynů (dále jen „**pokyny k systému CPCS**“) určený úředníkům, kteří se zabývají vymáháním práva a mají přístup k systému CPCS, jenž by popisoval pravidla, která je třeba dodržovat, má-li být zajištěno dodržování pravidel ochrany údajů. Pokyny k systému CPCS musejí být sepsány tak, aby jim snadno porozuměli i lidé bez zvláštní průpravy v oboru ochrany údajů. Tyto pokyny mohou mít například podobu často kladených dotazů, které se v rámci systému CPCS zpřístupní všem uživatelům. Pokyny by se měly týkat všech aspektů systému CPCS souvisejících s ochranou údajů, ale zvláště je v nich třeba zdůraznit otázku analýzy přiměřenosti v jednotlivých případech.

Pokyny k systému CPCS by sice vypracovala Komise, ale u většiny zpracování (např. vložení informací do systému CPCS či určení příjemců upozornění) budou mít konečnou odpovědnost za splnění požadavků na ochranu údajů podle vnitrostátních právních předpisů příslušné orgány, a to včetně odpovědnosti za provádění analýzy přiměřenosti v jednotlivých případech. Má-li být dosaženo vysoké míry plnění těchto požadavků, je proto třeba, aby se obsah pokynů a aspekty ochrany údajů staly nedílnou součástí každého školení na téma používání systému CPCS, které se uspořádá pro úředníky zabývající se vymáháním práva.

Konečně by měly být v míře, která je technicky a provozně proveditelná, také upraveny technické funkce systému CPCS tak, aby byli úředníci zabývající se vymáháním práva vyzýváni k posouzení aspektů ochrany údajů při každém připojení k databázi. Ani tato úprava by neměla být omezena jen na aspekt přiměřenosti.

Informace o ředitelích. V nařízení CPC se výslovně nestanoví, že by součástí databáze měly být informace o ředitelích prodejců nebo dodavatelů podezřelých nebo usvědčených z protiprávních jednání. Prováděcí rozhodnutí CPC však vyžaduje, aby byla vytvořena datová pole pro jména ředitelů pro každou výměnu informací, stejně jako vyžaduje položku pro adresu a telefonní číslo prodejce nebo dodavatele.

Pracovní skupina uznává, že výměna informací o ředitelích prodejce nebo dodavatele může být v některých případech nezbytná. Může se například stát, že stejné fyzické osoby použijí řadu právnických osob jako prostředek k provádění svých podvodných jednání. Úředníci

zabývající se vymáháním práva tak mohou mít oprávněnou potřebu vyměňovat si informace o těchto fyzických osobách.

Pracovní skupina nicméně zdůrazňuje, že tato výměna současně vyvolává závažné obavy, pokud jde o ochranu soukromí. V některých situacích totiž zařazení informací o ředitelích do systému CPCS může vést k závažnému porušení ochrany soukromí, může se rovnat uplatnění „kolektivní viny“ vůči těmto osobám a může poškodit jejich pověst a profesní vyhlídky.

Tohoto problému si všimla i sama Komise a rozhodla se tuto funkci v databázi zatím zablokovat. Z tohoto důvodu pracovní skupina doporučuje, aby bylo v pokynech k systému CPCS konkrétně stanoveno, že úředníci odpovědní za vymáhání práva musejí v každém případě posoudit, zda je zadání jména daného ředitele přiměřené.

Informace o spotřebitelích, stěžovateli a jiných třetích osobách ve „stručných shrnutích“ a „přílohách“. Prováděcí rozhodnutí CPC mezi datová pole, která lze použít pro upozornění, žádosti o informace a žádosti o donucovací opatření, zařazuje pole pro „přiložené dokumenty“. V případě upozornění navíc prováděcí rozhodnutí CPC předpokládá také zařazení „stručného shrnutí“.

Přitom je možné, že přiložené dokumenty nebo stručná shrnutí budou obsahovat osobní údaje o stěžovateli, spotřebiteli, svědci, zaměstnancích, majitelích, úřednících nebo jiných třetích osobách. Příloha může například obsahovat kopie faktur se jmény zákazníků a čísla bankovních účtů nebo seznam osobních e-mailových adres, na něž byla zaslána nevyžádaná pošta.

Předávání některých z těchto dokumentů, včetně osobních údajů, může být za určitých okolností odůvodněné. Pracovní skupina však doporučuje, aby ve stručných shrnutích byly osobní údaje pokud možno vynechány a v přiložených dokumentech znečitelněny nebo jinak odstraněny (například začerněním jména, adresy nebo čísla kreditní karty subjektu údajů). Dále pracovní skupina doporučuje, aby v případě pochybností o nezbytnosti předání informací nebo dokumentů obsahujících osobní údaje byly osobní údaje odstraněny. Jestliže se následně ukáže, že příjemce přeci jen potřebuje úplnou kopii dokumentu, například kvůli získání důkazů, vždy bude mít možnost zvláště si vyžádat chybějící informace od orgánu, který dokument původně poskytl. Tato doporučení by měla být jasně uvedena v pokynech k systému CPCS.

Osobní údaje v „diskusním fóru“. Jak je uvedeno v bodě 3.3 výše, prováděcí rozhodnutí CPC stanoví, že členské státy musejí informovat Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím „diskusního fóra“, zpřístupněného pomocí infrastruktury systému CPCS, o veškerých vyšetřovacích a donucovacích pravomocích udělených příslušným orgánům vedle pravomocí konkrétně stanovených nařízením CPC. V průběhu přípravy tohoto stanoviska GŘ SANCO vysvětlilo, že diskusní fórum by se mělo používat jen k výměně informací o tématech, jako jsou nové donucovací pravomoci či osvědčené postupy, a proto je nepravděpodobné, že součástí takové výměny budou osobní údaje. V každém případě je důležité zdůraznit, že by diskusní fórum nemělo sloužit k výměně údajů o případech a zpravidla by nemělo obsahovat osobní údaje. I toto by mělo být objasněno v pokynech k systému CPCS.

„Důvodné“ podezření. Pracovní skupina rovněž zdůrazňuje, že údaje související s podezřeními z protiprávních jednání mohou být do databáze zadávány jen v případě, že tato

„podezření“ jsou „důvodná“. Je sice ponecháno na členských státech, aby vymezily způsob výkladu pojmu „důvodné podezření“, ale pracovní skupina zdůrazňuje, že do systému CPCS nelze vkládat údaje, pokud neexistují přinejmenším významné informace či určité důkazy o tom, že k protiprávnímu jednání skutečně došlo. Ani tato otázka by neměla chybět v pokynech k systému CPCS.

Přístupová práva Komise by měla být omezenější. Přestože znění tematického dokumentu Komise v tomto ohledu zpočátku vzbuzovalo určité pochybnosti, zdá se, že přístup Komise k údajům v současnosti nejde nad rámec toho, co vyžaduje nařízení CPC.

Pracovní skupina tuto skutečnost vítá a zdůrazňuje, že je důležité, aby byl přístup Komise přísně omezen na míru, kterou vyžaduje nařízení CPC. Zejména by Komise neměla mít přístup ke sdělením, která si zasílají členské státy v souvislosti s žádostmi o informace podle článku 6 nebo s žádostmi o donucovací opatření podle článku 8. Příznivě jsou hodnoceny též záměry GR SANCO omezit (s určitými výjimkami) přístup Komise k informacím označeným jako důvěrné.

Jak je uvedeno v bodě 5.1, čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 6 nařízení CPC výslovně vyžadují, aby Komise dostávala zpětnou vazbu v souvislosti s žádostmi o informace i s žádostmi o donucovací opatření. Lze předpokládat, že tato zpětná vazba obsahuje dostatek informací na vysoké úrovni, aby Komise mohla sledovat uplatňování nařízení CPC a získávat a sestavovat souhrnné statistické informace. Další soustavný přístup ke všem údajům souvisejícím s případy v žádostech o informace a žádostech o donucovací opatření by proto neměl být nezbytný, a to ani pro účely získávání statistických informací.

Nové prováděcí rozhodnutí CPC by mělo přístup Komise výslovně omezit na míru, kterou vyžaduje nařízení CPC a která je naprosto nezbytná pro plnění jejích úkolů. Kromě toho musí být zajištěno, že tomuto omezení bude odpovídat i systémová architektura systému CPCS.

Přístup příslušných orgánů k údajům by měl být omezen na základě „potřeby vědět“. Nyní je systém CPCS nastaven tak, že každý příslušný orgán může libovolně určovat příjemce upozornění. V současnosti proto nelze vyloučit, že příslušný orgán rozešle upozornění „pouze pro informaci“ většímu počtu příjemců, než je nezbytně nutné vzhledem k jeho účelu. Příslušné orgány si musejí být vědomy, že je nutné případ od případu posuzovat, zda je přiměřené předat informace všem příjemcům, a neměly by informace rozesílat širěji, než je nezbytné pro účely efektivní spolupráce. Také tato záležitost by měla být uvedena v pokynech k systému CPCS a měla by se projevit v systémové architektuře.

Během práce na tomto stanovisku GR SANCO rovněž vysvětlilo, že plánuje systém budovat takovým způsobem, aby informace tvořící zpětnou vazbu podle čl. 8 odst. 6 a čl. 7 odst. 2 byly zasílány všem orgánům s odpovědností vymáhat dodržování právních předpisů souvisejících s příslušnou směrnicí nebo nařízením na ochranu spotřebitele (např. směrnice o elektronickém obchodu nebo o užívání nemovitostí na časový úsek). Pracovní skupina doporučuje, aby byla otázka příjemců a obsahu zpětné vazby upravena v novém prováděcím rozhodnutí CPC, a to po důkladném posouzení přiměřenosti navrhovaného přístupu.

10.3 Přesnost. Čl. 6 odst. 1 písm. d) směrnice 95/46/ES stanoví, že osobní údaje musejí být „přesné, a je-li to nezbytné, i aktualizované“ a že „musí být přijata veškerá rozumná opatření, aby nepřesné nebo neúplné údaje s ohledem na účely, pro které byly shromažďovány nebo

dále zpracovávány, byly vymazány nebo opraveny“. Nařízení (ES) č. 45/2001 obsahuje obdobné požadavky.

Jak je popsáno v oddíle 11 o době uchovávání údajů, systém CPCS ve své současné podobě neobsahuje dostatečná ochranná opatření bránící tomu, aby byly v databázi po dlouhá období uchovávány potenciálně zastaralé údaje – například když se případy protahují bez přijetí jakýchkoli opatření nebo když příslušný orgán „zapomene“. Komisi oznámit uzavření konkrétního případu.

V tomto ohledu zastává pracovní skupina stanovisko, že k zajištění přesnosti údajů uložených v systému CPCS by přispěl pravidelný přezkum informací příslušným orgánem, který dané informace poskytl. Motivovat uživatele, aby takové hodnocení prováděli, by bylo možné tak, že se do databáze začlení funkce upomínky, jež by je pravidelně, například jednou za půl roku nebo za rok, vyzývala k ověření přesnosti informací, které do databáze vložili. Každá informace pak může být viditelně označena elektronickým razítkem prokazujícím, že ověření proběhlo. Současně mohou být připojeny i libovolné další poznámky o stavu daného případu.

11. DOBA UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ

Ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46/ES stanoví, že osobní údaje musejí být „uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány nebo dále zpracovávány“.

Stanovení dob uchovávání uvedených v oddíle 6 výše vzbuzuje značné obavy, pokud jde o ochranu údajů. Bez nezbytných ochranných opatření a omezení totiž hrozí, že se systém CPCS stane ohromnou databází obsahující neaktuální a nepřesné informace uchovávané po dlouhá období a používanou příslušnými orgány k získávání informací pro účely jiné než stanovené nařízením CPC.

11.1 Pětiletá doba uchovávání údajů po přijetí donucovacích opatření. Zde je nejdůležitější, že nařízení CPC stanoví povinnou pětiletou dobu uchovávání údajů týkajících se protiprávních jednání, v jejichž případě bylo přijato donucovací opatření, aniž by však uvádělo účel uchovávání po takto dlouhé časové období. Tato povinná doba uchovávání hrozí přeměnit systém CPCS v celoevropskou databázi společností, které jsou na „černé listině“. Prodejci či dodavatelé, kteří jsou fyzickými osobami, stejně jako ředitelé, zaměstnanci nebo jiné zúčastněné osoby uvedené v databázi mohou být považováni za „nedůvěryhodné“ osoby někdy jen na základě určitého spojení se společností, která se dopustila protiprávního jednání. Zda toto bylo záměrem zákonodárců, není jasné. Jasné však je, že takovýto záměr jednak výslovně neuvedli a jednak nestanovili nezbytná opatření pro ochranu údajů, která by umožnila bezpečné použití údajů pro tyto dodatečné účely.

Na tomto místě pracovní skupina znovu vyslovuje politování nad tím, že nebyla včas konzultována před přijetím nařízení CPC. Pokud by v té době konzultována byla, vyjádřila by vážné znepokojení ohledně přiměřenosti uvedené pětileté lhůty a trvala by též na jasném stanovení účelů, pro které se mají údaje uchovávat.

Těmito problémy je pracovní skupina znepokojena i nadále a uvítala by změnu nařízení CPC. Nicméně vzhledem k tomu, že k této záležitosti musí zaujmout stanovisko s ohledem na již vzniklou situaci, doporučuje jakožto praktické opatření, aby Komise a příslušné orgány vykládaly požadavek na pětileté uchovávání údajů co nejužší a současně zavedly minimální soubor ochranných opatření, dokud zákonodárci formou změny nařízení CPC neupustí

od uvedeného požadavku na uchovávání údajů nebo nestanoví jeho účel. To by mělo mimo jiné znamenat, že budou způsobem příznivým pro ochranu údajů vyjasněny a vyřešeny tyto otázky:

- Za jakým účelem se mají údaje uchovávat po dobu pěti let?
- Jakých údajů se toto pětileté období týká?
- Kdy je třeba oznámit, že se mají informace vymazat?

Tyto otázky by měly být zodpovězeny tak, aby bylo uchováváno jen minimální množství osobních údajů nutné pro efektivní spolupráci. Odpovědi by se měly stát formální součástí prováděcího rozhodnutí CPC a příslušné změny by měly být rovněž promítnuty do systémové architektury systému CPCS.

11.2 „Zapomenuté“ případy a případy, u nichž není z jiného důvodu oznámeno, že se mají vymazat. Nařízení CPC a prováděcí rozhodnutí CPC příslušným orgánům ukládají povinnost zaslat oznámení Komisi, dojde-li k uzavření případu nebo shledá-li příslušný orgán, že je upozornění nepodložené. V tomto ohledu však existuje několik mezer, které je třeba odstranit. Patří sem zejména tyto problémy:

- příslušný orgán se může rozhodnout, že otevřený případ neuzavře, přestože nebyly učiněny žádné kroky při jeho vyšetřování a přestože se v případě dlouho neobjevily žádné nové informace. Jinými slovy – případy se někdy jednoduše protahují;
- může se také stát, že příslušný orgán případ uzavře, ale „zapomene“ Komisi oznámit, že mají být údaje o tomto případě vymazány z databáze;
- dožádaný orgán se může rozhodnout, že nepřijme donucovací opatření, a tudíž nezašle oznámení Komisi, ale protiprávní jednání přesto skončí z jiných důvodů (například kvůli zahájení soudního řízení ze strany třetích osob).

V zájmu řešení těchto problémů pracovní skupina doporučuje „logiku“ uchovávání a výmazu údajů obrátit: po určité přiměřené době od zaslání žádosti o informace nebo žádosti o donucovací opatření by se mělo předpokládat, že byl případ uzavřen, a údaje by měly být ze systému CPCS vymazány poté, co budou zúčastněné příslušné orgány upozorněny a dostanou možnost potvrdit, že případ stále pokračuje. Uvedená lhůta by se měla prodlužovat vždy jen o určitou stanovenou dobu, a nezbytnost dalšího uchovávání údajů by se tak pravidelně přezkoumávala. Pokud se o prodloužení nepožádá, všechny informace související s případem by se měly vymazat.

Aby nedocházelo k tomu, že se informace vymažou „omylem“ v případě, že příslušný orgán nezareaguje neprodleně, mohou být do systému zabudována opakovaná upozornění a přiměřené lhůty pro odklad. Během přípravy tohoto stanoviska GŘ SANCO vysvětlilo, že již pracuje na vytvoření systému, který by zajistil pravidelné upomínání příslušných orgánů, například jednou za 6 nebo 12 měsíců, pokud se bude zdát, že některé z jejich případů jsou „spící“. Pracovní skupina tuto iniciativu vítá a vybízí k dalšímu rozpracování uvedených záměrů tak, aby plněji odrážely doporučení podaná v tomto stanovisku.

11.3 Uchovávání údajů mimo systém CPCS. Konečně pracovní skupina upozorňuje, že se v tomto dokumentu nezabývá otázkou, jak dlouho může příslušný orgán údaje vyměněné prostřednictvím systému uchovávat mimo tento systém, kupříkladu na vytištěné kopii založené do spisu k danému případu. Současně však příslušným orgánům i Komisi připomíná, že právní předpisy o ochraně údajů a zásady ochrany údajů platí stejně i pro uchovávání informací mimo systém CPCS.

12. ZPRACOVÁNÍ CITLIVÝCH ÚDAJŮ

12.1 Rasový či etnický původ, politické názory, náboženské nebo filozofické přesvědčení, odborová příslušnost a zdraví nebo sexuální život. Článek 8 směrnice 95/46/ES zakazuje zpracování osobních údajů, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory, náboženské nebo filozofické přesvědčení, odborovou příslušnost, jakož i zpracování údajů týkajících se zdraví a sexuálního života. Obdobný zákaz obsahuje článek 10 nařízení (ES) č. 45/2001.

V systému CPCS nejsou takovéto údaje soustavně zpracovávány, avšak nařízení CPC ani prováděcí rozhodnutí CPC jejich zpracování výslovně nezakazuje a příležitostně se může stát, že tyto údaje budou součástí vyměňovaných informací. Informace vztahující se k citlivým údajům o zákazníkovi mohou být například uvedeny v příloze jakožto důkazy o nákupu určitých výrobků nebo služeb.

Pracovní skupina doporučuje změnit prováděcí rozhodnutí CPC v tom smyslu, že zpracování této zvláštní kategorie údajů bude výslovně zakázáno, v případě potřeby s některými úzce vymezenými výjimkami.

12.2 Údaje o protiprávních jednáních, podezřeních z protiprávních jednání a bezpečnostních opatřeních. Čl. 8 odst. 5 směrnice 95/46/ES stanoví: „Zpracování údajů týkajících se protiprávního jednání, rozsudků v trestních věcech nebo bezpečnostních opatření lze provádět pouze pod kontrolou orgánu veřejné moci, nebo pokud vnitrostátní právo stanoví vhodná zvláštní ochranná opatření, s výhradou výjimek, které mohou být uděleny členským státem na základě vnitrostátních předpisů upravujících vhodná zvláštní ochranná opatření. Členské státy mohou stanovit, že údaje týkající se správních sankcí nebo rozsudků v občanských věcech budou rovněž zpracovávány pod kontrolou orgánu veřejné moci.“

Do systému CPCS jsou soustavně vkládány údaje týkající se protiprávních jednání a podezření z těchto jednání, zejména pak jednání porušujících právní předpisy na ochranu spotřebitelů. To se týká jak správních deliktů, tak trestných činů. Do databáze se mohou vkládat i údaje o správních sankcích, rozsudcích v trestních a občanských věcech či o bezpečnostních opatřeních.

Zpracování takových údajů v tomto systému povoluje nařízení CPC, které je přímo použitelné v členských státech. Pracovní skupina nicméně zdůrazňuje, že se nemá mít za to, že nařízení CPC uděluje plošné a nepodmíněné povolení ke zpracování tohoto druhu citlivých údajů. Použití těchto údajů musí být omezeno na konkrétní účely vzájemné pomoci popsané v nařízení CPC.

12.3 Vnitrostátní identifikační číslo. Čl. 8 odst. 7 směrnice 95/46/ES stanoví, že členské státy „určí podmínky, za kterých může být předmětem zpracování vnitrostátní identifikační číslo nebo jakýkoli jiný identifikátor obecného významu“. Čl. 10 odst. 6 nařízení (ES) č.

45/2001 pak stanoví, že „evropský inspektor ochrany údajů určí podmínky, za kterých může orgán nebo instituce Společenství zpracovat identifikační číslo nebo jiný identifikátor obecného významu“.

Z nařízení CPC, prováděcího rozhodnutí CPC ani tematického dokumentu Komise nevyplývá, že se v systému budou soustavně používat vnitrostátní identifikační čísla. Důležité je, že když prováděcí rozhodnutí CPC vypočítává různá datová pole určená pro identifikaci prodejce nebo dodavatele, nestanoví zvláštní položku pro vnitrostátní identifikační čísla, přestože zmiňuje jiné konkrétní údaje, například adresu a telefonní čísla. Navzdory tomu nelze vyloučit, že by úředník příslušného orgánu zabývající se vymáháním práva do systému mohl vložit vnitrostátní identifikační čísla některých osob, například prodejců nebo dodavatelů, kteří jsou fyzickými osobami, ředitelů, zaměstnanců, stěžovatelů, svědků nebo jiných zúčastněných osob.

Vzhledem k citlivé povaze, kterou vnitrostátní identifikační čísla přinejmenším v některých členských státech mají, pracovní skupina doporučuje, aby se tato čísla v systému CPCS nepoužívala, pokud není identifikace naprosto nezbytná a nelze ji spolehlivě provést jinými prostředky (například pomocí adresy, funkce nebo jiného identifikátoru). V každém případě pokud se vnitrostátní identifikační čísla za těchto výjimečných okolností použijí, při vkládání a dalším zpracovávání těchto údajů je nutné plně zohlednit veškerá omezení podle vnitrostátních právních předpisů na ochranu údajů.

13. VÝJIMKY A OMEZENÍ

Ustanovení čl. 13 odst. 4 nařízení CPC stanoví, že pro účely používání nařízení CPC „přijmou členské státy právní předpisy nezbytné pro omezení práv a povinností podle článků 10, 11 a 12 směrnice 95/46/ES nezbytné k ochraně zájmů uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. d) a f) uvedené směrnice“. „Komise může omezit práva a povinnosti podle čl. 4 odst. 1, článku 11, čl. 12 odst. 1, článků 13 až 17 a čl. 37 odst. 1 nařízení (ES) č. 45/2001, pokud toto omezení představuje nezbytné opatření na ochranu zájmů uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. a) a e) uvedeného nařízení.“

Toto ustanovení nenahrazuje dosavadní různorodý systém, v němž se omezení práv subjektů údajů, zejména jejich práva na informace a práva na přístup k údajům, liší v závislosti na různých legislativních výjimkách přijatých v různých členských státech. To může být pochopitelné vzhledem ke stávajícím rozdílům mezi členskými státy ve věcech týkajících se trestních, správních či soudních řízení a přístupu k dokumentům v souvislosti s těmito řízeními. Nicméně jak je vysvětleno v oddíle 15 níže, nedostatek harmonizace v této oblasti také výrazně ztěžuje dodržování předpisů na ochranu údajů a spolupráci mezi členskými státy, pokud jde o poskytování přístupu subjektům údajů. Níže uvedená doporučení pracovní skupina podává s cílem usnadnit společné chápání této problematiky a motivovat vnitrostátní zákonodárce, aby vycházeli ze společného souboru zásad.

13.1 Výjimky a omezení, které stanoví členské státy. Čl. 13 odst. 1 písm. d) stanoví, že omezení mohou být přípustná, jestliže představují opatření nezbytné pro zajištění „předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování a stíhání nebo nedodržování deontologických pravidel pro regulovaná povolání“. V čl. 13 odst. 1 písm. f) se stanoví, že se tatáž výjimka vztahuje také na „kontrolní, inspekční nebo regulační funkce vyplývající, i pouze příležitostně, z výkonu veřejné moci“ podle čl. 13 odst. 1 písm. d).

Pracovní skupina doporučuje, aby členské státy při přijímání opatření omezujících práva a povinnosti podle článků 10, 11 a 12 směrnice 95/46/ES braly v potaz, že tato omezení nesmějí jít nad rámec toho, co je naprosto nezbytné k ochraně zájmů uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. d) a f) směrnice 95/46/ES.

Zprvée by se jakékoli omezení mělo týkat pouze práv subjektů údajů na informace podle článků 10 a 11 směrnice 95/46/ES nebo jejich práv na přístup, opravu, výmaz nebo blokování podle článku 12. Omezení jakýchkoli dalších práv, uvedených v článku 13 směrnice 95/46/ES, zejména zásad souvisejících s kvalitou údajů nebo požadavku na oznamování orgánům pro ochranu údajů, přípustné není.

Zadruhé ani směrnice 95/46/ES, ani nařízení (ES) č. 45/2001 nestanoví pravidlo, podle kterého by měly být práva na informace a práva na přístup plošně a soustavně zbavovány všechny subjekty údajů, jejichž údaje mohou být zpracovávány v souvislosti s trestnými činy nebo porušeními deontologických pravidel pro regulovaná povolání. Přijetím omezujících opatření by neměla být svévolně, nepřiměřeně a soustavně omezována práva subjektů údajů na informace ani jejich právo na přístup k jejich osobním údajům.

Omezení mohou být přípustná pouze v případě, že by informováním subjektů údajů nebo tím, že jim bude přiznáno právo na přístup k údajům, byly ohroženy účely „předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání“. Jinými slovy, tj. terminologií čl. 13 odst. 3 nařízení CPC, lze říci, že jakékoli omezení může být přípustné jedině tehdy, pokud by přiznání práv subjektům údajů „ohrozilo účel kontrol nebo vyšetřování“.

Přestože jsou vítána obecná legislativní vodítka pro určení, kdy taková situace nastává, stanovení toho, zda je omezení práv na přístup k informacím přípustné, vyžaduje konkrétní analýzu skutečností každého jednotlivého případu. Další vodítka by měly obsahovat výše zmíněné pokyny k systému CPCS.

Zatřetí výjimky z práv na ochranu údajů platí jen dočasně, tedy po dobu, po kterou jsou nezbytné pro zajištění účelů „předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání“.

Začtvrté musejí být subjekty údajů informovány o hlavních důvodech, z nichž omezení vychází, a o svém právu obrátit se na vnitrostátní orgány pro ochranu údajů. Poskytnutí informací může být odloženo až na dobu, kdy tyto informace již nebudou mařit účinek omezení.

Konečně pracovní skupina v každém případě doporučuje, aby byla veškerá omezení jasně uváděna v prohlášeních o ochraně soukromí každého příslušného orgánu.

13.2 Výjimky a omezení, které stanoví Komise. Obdobné možnosti omezovat práva subjektů údajů dává nařízení CPC také Komisi. Práva Komise jsou ovšem v tomto směru rozsáhlejší než práva členských států. Zejména může Komise omezovat také ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001 týkající se kvality údajů a může uchovávat provozní údaje vztahující se k uživatelům po skončení volání nebo jiného spojení.

Pracovní skupina upozorňuje, že všechny připomínky uvedené výše v souvislosti s omezeními, která mohou zavést příslušné orgány členských států, platí stejně i pro Komisi.

Kromě toho je pracovní skupina znepokojena tím, že má Komise podle nařízení CPC možnost omezit ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001 týkající se i) kvality údajů a ii) uchovávání provozních údajů.

Možnost omezovat základní zásady, k nimž patří zásady týkající se kvality údajů, musí být přísně omezena na případy, v nichž je dané omezení nezbytné. Pracovní skupina si ovšem jen stěží dokáže představit situaci, v níž by byla taková omezení nezbytná v kontextu spolupráce mezi orgány pro ochranu spotřebitele ve věcech, jako je klamavá reklama, souborné služby pro cesty nebo užívání nemovitostí na časový úsek, a to ani v případě, kdy jde o podvodná jednání.

Pokud jde o možné uchovávání provozních údajů Komisí, pracovní skupina nechápe, za jakým představitelným účelem by se toto ustanovení mohlo uplatnit, vzhledem k tomu, že se všechny provozní údaje v systému CPCS týkají výměny údajů mezi příslušnými orgány a že neexistuje důvod, proč by měla Komise uchovávat jakékoli provozní údaje o této komunikaci nad rámec toho, co je jinak přípustné (například uchovávání po dobu šesti měsíců kvůli ověřování oprávněnosti použití). Určité provozní údaje, jako je „datum vložení“, se mohou v systému oprávněně uchovávat po dobu, po kterou jsou v databázi uloženy samotné obsahové údaje. Po výmazu obsahu daného sdělení, například po zpětvzetí upozornění, není třeba žádné provozní údaje uchovávat.

14. INFORMOVÁNÍ SUBJEKTŮ ÚDAJŮ

Podle článků 10 a 11 směrnice 95/46/ES jsou správci údajů povinni informovat subjekty údajů o tom, že jsou jejich údaje zpracovávány. Obdobné požadavky jsou stanoveny také v nařízení (ES) č. 45/2001. Jednotlivci musejí být informováni mimo jiné také o účelech zpracování, příjemcích údajů a konkrétních právech, která jakožto subjekty údajů mají. Právo na informace je zásadní samo o sobě. Kromě toho však jednotlivcům také umožňuje uplatnit další práva – pokud si totiž nejsou vědomi, že se jejich osobní informace zpracovávají, nemohou uplatnit svá ostatní práva, jako jsou právo na přístup a právo na opravu.

Nařízení CPC, prováděcí rozhodnutí CPC ani tematický dokument Komise neobsahuje žádná ustanovení o právech subjektů údajů na informace (s výjimkou toho, co je uvedeno v oddíle 13 ohledně omezení). Pracovní skupina doporučuje zvolit odstupňovaný přístup k oznámením.

14.1 Důkladné oznámení o ochraně soukromí na internetových stránkách Komise k systému CPCS. Zaprvé by měla Komise na své internetové stránky věnované systému CPCS umístit důkladné oznámení o ochraně soukromí zahrnující všechny požadavky uvedené v článcích 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001. Toto oznámení by mělo obsahovat také popis systému CPCS a úlohy Komise a příslušných orgánů, který by měl být alespoň srovnatelně podrobný jako vysvětlení uvedená v tomto dokumentu. Pracovní skupina rovněž doporučuje, aby bylo v oznámení Komise o ochraně soukromí konkrétně uvedeno, jak mohou subjekty údajů uplatnit svá práva na přístup k údajům a jaká omezení se na tato práva vztahují, ovšem bez podrobného vysvětlení různých zvláštních omezení, která platí v různých členských státech. Oznámení o ochraně soukromí musí být sepsáno jasným a jednoduchým jazykem, srozumitelným pro subjekty údajů, které nemají žádnou průpravu v oboru ochrany údajů.

14.2 Oznámení o ochraně soukromí na internetových stránkách příslušných orgánů. Dále by měl oznámení o ochraně soukromí na své internetové stránky umístit každý příslušný orgán. V tomto ohledu pracovní skupina rovněž podotýká, že vedle požadavků směrnice 95/46/ES je v čl. 4 odst. 8 nařízení CPC výslovně stanoveno, že „každý příslušný orgán seznámí širokou veřejnost s právy a povinnostmi, které mu jsou podle tohoto nařízení svěřeny“. V oznámení o ochraně soukromí by měla být zmínka o oznámení Komise o ochraně

soukromí, včetně hypertextového odkazu na toto oznámení, a mělo by obsahovat další podrobnosti specifické pro daný orgán nebo členský stát. V těchto oznámeních musejí být například uvedena veškerá omezení práva na přístup nebo práva na informace specifická pro příslušnou zemi. Oznámení příslušných orgánů určité země může koordinovat ústřední styčný úřad.

14.3 Oznámení podávané přímo subjektům údajů. Pokud nelze uplatnit omezení (viz oddíl 13), musí být nejpozději v okamžiku vložení osobních údajů do systému podáno oznámení také subjektům údajů, a to jinými prostředky, než je oznámení o ochraně soukromí na internetových stránkách. Doporučit lze například přístup spočívající v tom, že se do veškeré korespondence se subjektem údajů (prodejce, ředitel, stěžovatel, svědek atd.) uvede stručná zmínka o systému CPCS a hypertextový odkaz na příslušná oznámení o ochraně soukromí vystavená na internetu.

Toto individuální oznámení není nutné podávat v případě, že to není možné nebo by to vyžadovalo nepřiměřené úsilí (například když příslušný orgán nemá k dispozici kontaktní informace o subjektu údajů). Jak je uvedeno v oddíle 13, poskytnutí informací může být také odloženo, jsou-li práva na informace dočasně omezena.

15. PRÁVO SUBJEKTŮ ÚDAJŮ NA PŘÍSTUP K ÚDAJŮM

Čl. 12 písm. a) směrnice 95/46/ES v příslušné části stanoví, že subjekty údajů mají mít možnost od správce údajů získat i) potvrzení, zda jsou údaje, které se jich týkají, zpracovávány, a informace o účelech tohoto zpracování, o kategoriích zpracovávaných údajů a o jejich příjemcích a ii) sdělení srozumitelnou formou o údajích, které jsou předmětem zpracování, a o jejich původu.

Čl. 12 písm. b) vedle toho stanoví, že subjekty údajů mají mít možnost přimět správce podle daného případu k opravě, výmazu nebo blokování údajů, jejichž zpracování není v souladu se směrnicí 95/46/ES, zejména z důvodu neúplné nebo nepřesné povahy údajů. Nařízení (ES) č. 45/2001 obsahuje obdobná ustanovení.

Nařízení CPC, prováděcí rozhodnutí CPC ani tematický dokument Komise neobsahuje žádná ustanovení o právech subjektů údajů na přístup k údajům. Vzhledem k účasti různých aktérů na činnostech souvisejících se zpracováním údajů se jedná o skutečně složitou otázku.

K některým osobním údajům vloženým do systému má přístup několik příslušných orgánů, jakož i Komise. Často má ke stejným informacím přístup více aktérů. Například k žádostem o informace a žádostem o donucovací opatření mají přístup obvykle dva a někdy i více orgánů. K upozorněním může mít přístup řada orgánů a také Komise. Subjekty údajů se tak mohou obracet na různé orgány, chtějí-li uplatnit svá práva na přístup.

Situace je tím složitější, že pravidla týkající se omezení přístupu jsou v různých členských státech různá, jak je uvedeno v oddíle 13. Jelikož různé členské státy mohou stanovit rozdílná omezení práv na přístup, mohlo by se stát, že ke stejným údajům jeden členský stát umožní přístup, a jiný nikoli. Proto je nezbytné, aby příslušné orgány spolupracovaly ve vztahu ke každé obdržené žádosti o přístup.

Níže uvedená doporučení pracovní skupiny se týkají dvou situací, v nichž je soulad s předpisy třeba zajistit přijetím zvláštních koordinačních opatření: i) situace, kdy je o informace

požádán jeden příslušný orgán, ale poskytnutí přístupu k údajům se může dotknout vyšetřovacích nebo donucovacích činností jiného příslušného orgánu, a ii) situace, kdy se subjekt údajů s žádostí o přístup obrátí na Komisi.

15.1 Koordinace mezi příslušnými orgány. Pracovní skupina doporučuje, aby si v případě, že by poskytnutí přístupu k osobním údajům mohlo ovlivnit vyšetřovací nebo donucovací opatření prováděná jinými příslušnými orgány, příslušný orgán, kterému byla žádost o přístup předložena, před poskytnutím přístupu vyžádal stanovisko těchto jiných příslušných orgánů.

Přístup by pak měl být poskytnut, pouze pokud zúčastněné jiné příslušné orgány dostaly možnost zaujmout stanovisko a pokud byly posouzeny jejich případné námitky proti poskytnutí přístupu založené na konkrétních výjimkách podle jejich vnitrostátních právních předpisů na ochranu údajů. Jestliže tyto orgány neodpovědí v přiměřené lhůtě nebo nevznese námitky, může orgán, kterému byla žádost o přístup předložena, rozhodnout, zda se použije výjimka, nebo zda má být přístup poskytnut, výlučně na základě vlastních vnitrostátních předpisů. Pokud se orgány v otázce poskytnutí přístupu neshodnou, měl by kritéria pro poskytnutí přístupu stanovit orgán, od kterého informace pocházejí.

Obdobný mechanismus spolupráce by se měl použít i v případě opravy, výmazu nebo blokování.

Pracovní skupina nicméně zdůrazňuje, že uvedený postup koordinace by se neměl využívat ke svévolnému odepírání přístupu subjektů údajů k údajům ani k umělému prodlužování lhůt pro přiznání práva na přístup. Kromě toho je-li právo na přístup odepřeno, musí být jasně uvedeno, z jakých důvodů se tak stalo a zda má subjekt údajů možnost obrátit se kvůli přístupu k údajům na jiný příslušný orgán.

15.2 Koordinace mezi Komisí a příslušnými orgány. Může se stát, že se subjekty údajů s žádostí o přiznání práva na přístup ke svým údajům obrátí na Komisi.

V tomto ohledu je především nutné zdůraznit, že Komise může poskytnout přístup pouze k těm údajům, k nimž má sama oprávněný přístup. Komise tudíž nemá povinnost poskytovat přístup k žádostem o informace, žádostem o donucovací opatření a souvisejícím sdělením. V těchto případech musí subjekty údajů odkázat na orgány, které k těmto informacím mají přístup.

Jiná situace nastává u informací, k nimž má Komise oprávněný přístup, například u zpětné vazby či upozornění. V této souvislosti pracovní skupina doporučuje, aby si Komise v případě, že jí byla předložena žádost o přístup, vyžádala stanovisko příslušného orgánu, který informace původně poskytl. Přístup by pak měl být poskytnut, pouze pokud partnerský orgán, od kterého informace pocházejí, dostal možnost zaujmout stanovisko a pokud byly zohledněny jeho případné námitky proti poskytnutí přístupu založené na konkrétních výjimkách podle jeho vnitrostátních právních předpisů na ochranu údajů. Jestliže tento partnerský orgán neodpoví v přiměřené lhůtě nebo nevznese námitku, Komise může rozhodnout, zda se použije výjimka, nebo zda má být přístup poskytnut, na základě nařízení (ES) č. 45/2001.

Kromě toho, že se musí obrátit na příslušný orgán, od něhož informace pocházejí, musí Komise umožnit také všem ostatním příslušným orgánům, jejichž vyšetřovací nebo donucovací činnosti mohu být ohroženy, aby vyjádřily případné obavy. Pokud se však orgány

neshodnou na tom, zda by měl být přístup poskytnut, měl by kritéria pro poskytnutí přístupu stanovit orgán, od něhož informace pocházejí.

Obdobný mechanismus spolupráce by se měl použít i v případě opravy, výmazu nebo blokování.

16. OPATŘENÍ PRO ZJEDNÁNÍ NÁPRAVY

Aniž je dotčena možnost opravných prostředků ve správním řízení před vnitrostátními orgány pro ochranu údajů nebo EDPS, vyžaduje článek 22 směrnice 95/46/ES, aby členské státy stanovily, že každá osoba má právo v případě porušení práv, jež jí jsou zaručeny použitelnými vnitrostátními předpisy na ochranu údajů, předložit věc soudu. Článek 23 pak zejména vyžaduje, aby členské státy stanovily, že kdokoli, kdo byl poškozen neoprávněným zpracováním, má právo na náhradu utrpěné škody od správce. Správce může být částečně nebo zcela zbaven této odpovědnosti, pokud prokáže, že za vznik škody neodpovídá.

Podle analýzy aktérů systému CPCS, kterou provedla pracovní skupina a která je uvedena v oddíle 8, se Komise, ústřední styčné úřady a příslušné orgány považují za správce údajů ve vztahu ke svým úkolům a povinnostem, a každý z těchto aktérů má proto v souvislosti se svými úlohami, úkoly a povinnostmi také odpovědnost.

17. BEZPEČNOST

Podle článku 22 nařízení (ES) č. 45/2001 musí správce přijmout vhodná technická a organizační opatření, kterými zajistí úroveň bezpečnosti odpovídající rizikům vyplývajícím ze zpracování a z povahy osobních údajů, které mají být chráněny. Obdobná bezpečnostní opatření vyžaduje také směrnice 95/46/ES.

Na Komisi, která je provozovatelem systému CPCS a současně správcem údajů, kterého určuje nařízení CPC, se vztahují ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001.

Vzhledem k tomu, že vnitrostátní právní předpisy na ochranu údajů jsou do značné míry harmonizovány podle směrnice 95/46/ES, avšak že tato harmonizace není úplná a mezi členskými státy přetrvávají určité rozdíly ohledně přijatelné úrovně bezpečnosti, pracovní skupina doporučuje, aby byla ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001, která se týkají bezpečnosti, vykládána v souladu s osvědčenými postupy používanými v členských státech. Také členské státy by měly být motivovány posilovat zabezpečení přístupu příslušných orgánů.

Dojde-li k narušení bezpečnosti nebo k porušení důvěrnosti, subjekty údajů si mohou stěžovat u EDPS, který má podle nařízení (ES) č. 45/2001 dozorovou pravomoc vůči Komisi. EDPS může rovněž provést bezpečnostní kontrolu nebo audit databáze z vlastního podnětu. K tomu může přikročit jak v rámci, tak mimo rámec předběžných kontrol uvedených v oddíle 18.

18. OZNAMOVÁNÍ A PŘEDBĚŽNÉ KONTROLY

18.1 Vnitrostátní orgány pro ochranu údajů. V několika členských státech musejí příslušné orgány při uplatňování článků 18 až 20 směrnice 95/46/ES svá zpracování údajů v systému CPCS oznamovat vnitrostátním orgánům pro ochranu údajů. V některých členských státech je také možné, že tato zpracování budou podléhat předběžné kontrole vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů.

V členských státech, kde je tento postup zaveden, jsou zpracování předmětem předběžných kontrol ze strany vnitrostátního orgánu pro ochranu údajů z důvodu, že budou pravděpodobně představovat zvláštní riziko z hlediska práv a svobod subjektů údajů. Tak je tomu například tehdy, když vnitrostátní právní předpisy vyžadují předběžnou kontrolu zpracování údajů týkajících se trestných činů nebo podezření z trestných činů. Posouzení otázky, zda se na tato zpracování vztahuje požadavek na předběžnou kontrolu, závisí na vnitrostátních právních předpisech a na praxi vnitrostátního orgánu pro ochranu údajů.

18.2 Předběžné kontroly EDPS. Vyměňované informace obsahují osobní údaje týkající se protiprávních jednání, podezření z těchto jednání, rozsudků v trestních věcech a případně i bezpečnostních opatření. Vzhledem k povaze údajů a úloze Komise v případě, kterým se zabýváme, by databáze měla podléhat předběžné kontrole podle čl. 27 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 45/2001.

Kromě toho se na daná zpracování vztahuje čl. 27 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001, který stanoví, že by předběžné kontroly EDPS měla podléhat zpracování, jejichž účelem je „hodnotit rysy osobnosti subjektu údajů včetně (...) chování“. Údaje uložené v systému CPCS skutečně mohou být využity k hodnocení chování fyzických osob (obchodníků, ředitelů a případně i zaměstnanců či jiných osob), které se údajně podílejí na protiprávních jednáních, aby bylo možné určit vhodná opatření (vyšetřovací nebo donucovací opatření), jež je třeba přijmout.

Předběžné kontroly jsou tím nezbytnější, že i) podrobnosti databáze nebyly nastaveny na vysoké úrovni, tj. v nařízení nebo směrnici Parlamentu a Rady, ii) zákonodárci během zákonodárného procesu nevyužili poradenství EDPS a iii) nařízení CPC určuje Komisi za správce údajů.

Jelikož se systém již používá, EDPS bude muset přezkum typu předběžné kontroly provést „ex post“.

18.3 Koordinace postupů oznamování a předběžných kontrol. Vzhledem k tomu, že všechny příslušné orgány i Komise jsou správci údajů a že v některých členských státech je příslušných orgánů několik, pracovní skupina doporučuje, aby byly postupy předběžných kontrol koordinovány mezi vnitrostátními orgány pro ochranu údajů a EDPS s cílem vypracovat konzistentní přístup.

19. PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ DO TŘETÍCH ZEMÍ

V čl. 14 odst. 2 nařízení CPC je stanoveno, že informace sdělené podle nařízení CPC „může příslušný orgán rovněž sdělit orgánu třetí země podle smlouvy o spolupráci s touto třetí zemí, dá-li k tomu souhlas příslušný orgán, který informace původně poskytl, a v souladu s právními předpisy Společenství o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů“.

Podle článku 25 směrnice 95/46/ES může k předáváním do třetích zemí dojít, pouze pokud dotyčná třetí země zajistí odpovídající úroveň ochrany. Článek 26 směrnice 95/45/ES stanoví určité výjimky z této zásady. Jde například o čl. 26 odst. 1 písm. d), které zavádí výjimku pro případy, že „předání je nezbytné nebo se stává právně závazným pro zachování důležitého veřejného zájmu“. Čl. 26 odst. 2 dále stanoví, že členské státy mohou předáváním povolit také

v případě, že správce poskytne dostatečná ochranná opatření, zejména ve formě vhodných smluvních doložek.

Provedení a výklad těchto ustanovení mohou být v různých členských státech různé. Pracovní skupina proto vítá, že nařízení CPC každé předání do třetí země výslovně podmiňuje souhlasem příslušného orgánu, který informace původně poskytl.

Pracovní skupina dále doporučuje členským státům, aby zajistily, že dvoustranné smlouvy o spolupráci se třetími zeměmi budou revidovány tak, aby obsahovaly odpovídající opatření pro ochranu údajů.

20. ZÁVĚRY

Závěrem lze uvést, že pracovní skupina je přesvědčena, že systém CPCS má vhodný právní základ, byl vytvořen pro zákonné účely a budou-li plně zohledněna doporučení pracovní skupiny, může sloužit jako nástroj napomáhající spolupráci mezi příslušnými orgány a Komisí, který bude v souladu s požadavky na ochranu údajů.

Přesto pracovní skupina opakuje své politování nad tím, že nebyla konzultována v dřívější fázi celého postupu, tj. před přijetím nařízení CPC a prováděcího rozhodnutí CPC a před zahájením provozu systému CPCS.

Prozatím pracovní skupina na základě současného znění nařízení CPC doporučuje několik opatření, která by měla být v zájmu lepšího dodržování předpisů o ochraně údajů přijata Komisí a příslušnými orgány. Přijetí těchto opatření může v některých případech vyžadovat použití regulativního postupu a vydání nového prováděcího rozhodnutí CPC za pomoci regulativního výboru. Jiná doporučení může realizovat Komise na provozní úrovni, a to prostřednictvím pokynů k systému CPCS, školení pro úředníky zabývající se vymáháním práva a změn systémové architektury systému CPCS.

Pracovní skupina také zdůrazňuje, že při provozování a používání systému si musejí být příslušné orgány a Komise vědomy zvláštní povahy svého vztahu společných správců údajů a rozmanitosti použitelných právních předpisů na ochranu údajů i orgánů dozoru a musejí plně spolupracovat na zajišťování souladu s právními předpisy na ochranu údajů.

Pracovní skupina předkládá zejména tato doporučení:

- Úředníci příslušných orgánů, kteří se zabývají vymáháním práva, by měli případ od případu posuzovat soulad se zásadami ochrany údajů.
  - Aby napomohla jejich rozhodování, měla by Komise vypracovat a zpřístupnit pokyny k systému CPCS.
  - Všude, kde je to možné, by měly být upraveny také technické funkce systému CPCS tak, aby zahrnovaly upomínky a další technická opatření přispívající k dodržování předpisů na ochranu údajů.
  - Aspekty ochrany údajů by měly být začleněny do školení úředníků zabývajících se vymáháním práva.

- Měly by být jasně stanoveny a omezeny účely, pro které mohou mít příslušné orgány a Komise přístup k databázi. Komise by neměla mít přístup k žádostem o informace a žádostem o donucovací opatření (s výjimkou informací na vysoké úrovni tvořících zpětnou vazbu) a také její přístup k informacím označeným jako důvěrné musí být omezen na případy, kdy je nezbytný a přiměřený.
- Osobní údaje by měli úředníci zabývající se vymáháním práva do databáze vkládat pouze v míře naprosto nezbytné pro účely efektivní spolupráce. To se týká především informací o ředitelích, jakož i všech ostatních osobních údajů, které jsou uvedeny v přílohách a stručných shrnutích.
- Úředníci zabývající se vymáháním práva by také neměli rozesílat upozornění a žádosti o vzájemnou pomoc většímu počtu příjemců, než je nezbytně nutné.
- Měly by být podniknuty kroky k zajištění pravidelného ověřování přesnosti údajů vložených do databáze.
- Úředníci zabývající se vymáháním práva by měli pravidelně přezkoumávat, zda je uchovávání informací nadále nezbytné. Logika uchovávání a výmazu údajů by se měla obrátit: po upomínce (případně opakovaných upomínkách a přiměřené době odkladu) by měly být údaje automaticky vymazány, pokud příslušné orgány nepotvrdí, že případ dosud neuzavřely.
- Fyzické osoby musejí být informovány o tom, že se jejich údaje vkládají do systému CPCS, a to prostřednictvím odstupňovaného přístupu zahrnujícího oznámení na internetových stránkách, ale také informace podávané přímo dotčeným subjektům údajů. Toto právo by se nemělo soustavně omezovat, protože omezení základního práva nelze uplatňovat soustavně. Totéž platí pro právo na přístup k údajům. Pro zajištění přístupu subjektů údajů k údajům je rovněž nutné vytvořit efektivní mechanismus spolupráce.
- Bezpečnostní opatření by měla být přijímána v souladu s osvědčenými postupy používanými v členských státech.
- Systém CPCS musí být předložen k předběžné kontrole EDPS a také orgánům pro ochranu údajů některých členských států. Některým jiným vnitrostátním orgánům pro ochranu údajů je nutné podat oznámení. Postupy předběžné kontroly musejí být koordinovány.

V Bruselu dne 21. září 2007

Za pracovní skupinu

Peter Schaar
předseda

III. Materiály z Úředního věstníku Evropské unie

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 2006/2004

ze dne 27. října 2004

**o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu
zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“)**

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005	L 149	22	11.6.2005
► <u>M2</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007	L 332	27	18.12.2007

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č.
2006/2004**

ze dne 27. října 2004

**o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání
dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení
o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“)**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména
na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního
výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Usnesení Rady ze dne 8. července 1996 o spolupráci mezi správními orgány při vymáhání dodržování právních předpisů o vnitřním trhu ⁽³⁾ potvrdilo, že je třeba trvalého úsilí k prohloubení spolupráce mezi správními orgány, a vyzvalo členské státy a Komisi, aby přednostně posoudily možnost posílení správní spolupráce při vymáhání práva.
- (2) Stávající vnitrostátní pravidla týkající se vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů nejsou přizpůsobena potřebám vymáhání práva v rámci vnitřního trhu a efektivní a účinná spolupráce při vymáhání práva není v těchto případech v současné době možná. Tyto obtíže vyvolávají překážky spolupráce veřejných donucovacích orgánů při odhalování a vyšetřování případů porušení zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů uvnitř Společenství a při dosahování ukončení nebo zákazu těchto porušení. Výsledný nedostatek účinného vymáhání dodržování zákonů v přeshraničních případech umožňuje prodejcům a dodavatelům vyhýbat se pokusům o vymáhání dodržování zákonů přemísťováním svých obchodních činností v rámci Společenství. Dochází tak k narušení hospodářské soutěže s místními nebo přeshraničními prodejci a dodavateli, kteří zákony dodržují. Obtíže s vymáháním dodržování zákonů v přeshraničních případech rovněž podkopávají důvěru spotřebitelů ve využívání přeshraničních nabídek, a tím i jejich důvěru ve vnitřní trh.
- (3) Je proto vhodné usnadnit spolupráci orgánů veřejné moci příslušných k vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele při řešení případů jejich porušení uvnitř Společenství a přispět k řádnému fungování vnitřního trhu, kvalitě a důslednosti vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele a sledování ochrany ekonomických zájmů spotřebitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 30.4.2004, s. 86.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. října 2004.

⁽³⁾ Úř. věst. C 224, 1.8.1996, s. 3.

▼B

- (4) Právní předpisy Společenství obsahují sítě pro spolupráci při vymáhání práva, jež chrání spotřebitele nad rámec jejich ekonomických zájmů, v neposlední řadě tam, kde se jedná o jejich zdraví. Mezi sítěmi zřízenými tímto nařízením a uvedenými jinými sítěmi by mělo docházet k výměně osvědčených postupů.
- (5) Oblast působnosti ustanovení o vzájemné spolupráci obsažených v tomto nařízení by se měla omezit na porušení právních předpisů Společenství na ochranu zájmů spotřebitele, ke kterým dojde uvnitř Společenství. Účinnost, s jakou je stíháno protiprávní jednání na vnitrostátní úrovni, by měla zajistit neexistenci diskriminace mezi vnitrostátními transakcemi a transakcemi v rámci Společenství. Toto nařízení se nedotýká působnosti Komise, pokud jde o porušení právních předpisů Společenství členskými státy, ani Komisi neuděluje pravomoc ukončit protiprávní jednání uvnitř Společenství vymezená v tomto nařízení.
- (6) Ochrana spotřebitelů před protiprávním jednáním uvnitř Společenství vyžaduje zřízení sítě veřejných donucovacích orgánů v celém Společenství a tyto orgány musí mít za účelem účinného uplatňování tohoto nařízení a odrazení prodejců nebo dodavatelů od protiprávního jednání uvnitř Společenství minimální společné vyšetřovací a donucovací pravomoci.
- (7) Pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu a ochrany spotřebitele je nezbytné, aby příslušné orgány byly schopny volně a na základě vzájemnosti spolupracovat při výměně informací, odhalování a vyšetřování protiprávních jednání uvnitř Společenství a v přijímání opatření za účelem ukončení nebo zákazu těchto protiprávních jednání.
- (8) Příslušné orgány by případně též měly využít další pravomoci nebo opatření svěřené na vnitrostátní úrovni, včetně pravomoci neprodleně zahájit vyšetřování nebo předat věc k trestnímu stíhání, za účelem ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, případně na základě žádosti o vzájemnou pomoc.
- (9) Informace, které jsou předmětem výměny mezi příslušnými orgány, by měly podléhat nejprísnějším zárukám důvěrnosti a služebního tajemství, aby nedošlo k ohrožení vyšetřování nebo nespravedlivému poškození pověsti prodejců nebo dodavatelů. V souvislosti s tímto nařízením je třeba použít směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.
- (10) Stávající výzvy v oblasti vymáhání práva překračují hranice Evropské unie a zájmy spotřebitelů Společenství je třeba chránit před nepoctivými obchodníky usazenými ve třetích zemích. Proto je třeba sjednat se třetími zeměmi mezinárodní smlouvy o vzájemné pomoci při vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů. Tyto mezinárodní smlouvy by měly být sjednány na úrovni Společenství v oblasti působnosti tohoto nařízení, aby byla zajištěna optimální ochrana spotřebitelů Společenství a řádné fungování spolupráce se třetími zeměmi při vymáhání práva.
- (11) Je vhodné na úrovni Společenství koordinovat činnost členských států v oblasti vymáhání práva v případech protiprávních jednání

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

▼B

uvnitř Společenství, aby bylo zdokonaleno uplatňování tohoto nařízení a zvýšena úroveň a důslednost vymáhání práva.

- (12) Je vhodné na úrovni Společenství koordinovat správní spolupráci členských států v oblastech majících rozměr Společenství, aby se zdokonalilo uplatňování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele. Tato koordinace již byla předvedena při zřízení evropské mimo-soudní sítě.
- (13) Vyžaduje-li spolupráce členských států v rámci tohoto nařízení finanční podporu Společenství, přijme se rozhodnutí o udělení takové podpory postupy stanovenými v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 20/2004/ES ze dne 8. prosince 2003 o vytvoření obecného rámce pro financování opatření Společenství na podporu politiky ochrany spotřebitele v letech 2004–2007 ⁽¹⁾, a zejména v akcích 5 a 10 stanovených v příloze uvedeného rozhodnutí a budoucích rozhodnutích.
- (14) Spotřebitelské organizace mají významnou úlohu při informování a vzdělávání spotřebitelů a ochraně jejich zájmů, včetně řešení sporů, a měly by být vybídnuty ke spolupráci s příslušnými orgány za účelem zdokonalení uplatňování tohoto nařízení.
- (15) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (16) Účinné sledování uplatňování tohoto nařízení a účinnost ochrany spotřebitele vyžaduje pravidelné podávání zpráv členskými státy.
- (17) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady stanovené zejména Listinou základních práv Evropské unie ⁽³⁾. Proto je třeba toto nařízení vykládat a uplatňovat s ohledem na tato práva a zásady.
- (18) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž spolupráce mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

Toto nařízení stanoví podmínky, za nichž orgány v členských státech určené jako příslušné pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů spolupracují navzájem a s Komisí s cílem zajistit dodržování těchto zákonů a řádné fungování vnitřního trhu a s cílem posílit ochranu ekonomických zájmů spotřebitelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 1. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 786/2004/ES (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 7).

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 1.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Ustanovení kapitol II a III o vzájemné pomoci se vztahují na protiprávní jednání uvnitř Společenství.
2. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Společenství pro mezinárodní právo soukromé, zejména pravidla o soudní příslušnosti a rozhodném právu.
3. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování opatření týkajících se soudní spolupráce v trestních a občanských věcech v členských státech, a zejména fungování Evropské soudní sítě.
4. Tímto nařízením není dotčeno plnění žádných dalších závazků týkajících se vzájemné pomoci v oblasti ochrany kolektivních ekonomických zájmů spotřebitelů, včetně pomoci v trestních věcech, vyplývajících z jiných právních aktů, včetně dvoustranných nebo mnohostranných smluv, členskými státy.
5. Tímto nařízením není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/27/ES ze dne 19. května 1998 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů ⁽¹⁾.
6. Tímto nařízením není dotčeno právo Společenství týkající se vnitřního trhu, zejména předpisy týkající se volného pohybu zboží a služeb.
7. Tímto nařízením není dotčeno právo Společenství týkající se televizního vysílání.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zákony na ochranu zájmů spotřebitelů“ směrnice, jak jsou provedeny ve vnitrostátním právu členských států, a nařízení uvedené v příloze;
- b) „protiprávním jednáním uvnitř Společenství“ každé jednání nebo opomenutí, které je v rozporu se zákony na ochranu zájmů spotřebitele ve smyslu písmene a) a které poškozuje nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů s bydlištěm v členském státě nebo členských státech jiných, než je členský stát, ve kterém má uvedené jednání nebo opomenutí původ nebo ve kterém k němu došlo; nebo ve kterém je usazen odpovědný prodejce nebo dodavatel; nebo ve kterém se nacházejí důkazy nebo aktiva týkající se tohoto jednání nebo opomenutí;
- c) „příslušným orgánem“ každý orgán veřejné moci zřízený na celostátní, regionální nebo místní úrovni zvláště pověřený vymáhat dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů;
- d) „ústředním styčným úřadem“ orgán veřejné moci v každém členském státě, který je určen jako příslušný pro koordinaci uplatňování tohoto nařízení v daném členském státě;
- e) „příslušným úředníkem“ úředník orgánu určeného jako příslušný pro uplatňování tohoto nařízení;
- f) „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán, který podává žádost o vzájemnou pomoc;
- g) „dožádaným orgánem“ příslušný orgán, který obdrží žádost o vzájemnou pomoc;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 51. Směrnice ve znění směrnice 2002/65/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

▼B

- h) „prodávajícím nebo dodavatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která z hlediska zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů jedná za účelem provozování svého obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkonu svobodného povolání;
- i) „činností dozoru nad trhem“ činnost příslušného orgánu zaměřená na zjištění, zda v jeho místní působnosti došlo protiprávnímu jednání uvnitř Společenství;
- j) „stížností spotřebitele“ přiměřeně doložené prohlášení, že prodávající nebo dodavatel porušil nebo může porušit zákony na ochranu zájmů spotřebitelů;
- k) „společnými zájmy spotřebitelů“ zájmy více spotřebitelů, kteří jsou nebo mohou být poškozeni protiprávním jednáním.

*Článek 4***Příslušné orgány**

1. Každý členský stát určí příslušné orgány a ústřední styčný úřad příslušný pro uplatňování tohoto nařízení.
2. Každý členský stát může v případě potřeby, aby zajistil splnění svých povinností podle tohoto nařízení, určit další orgány veřejné moci. Může rovněž určit subjekty mající oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství v souladu s čl. 8 odst. 3.
3. Aniž je dotčen odstavec 4, má každý příslušný orgán vyšetřovací a donucovací pravomoci nezbytné k uplatňování tohoto nařízení a vykonává je v souladu s vnitrostátním právem.
4. Příslušné orgány mohou vykonávat pravomoci uvedené v odstavci 3 v souladu s vnitrostátním právem buď
  - a) přímo v rámci vlastní pravomoci nebo pod dohledem soudních orgánů, nebo
  - b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, včetně případného odvolání, není-li žádosti o přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.
5. Pokud příslušné orgány vykonávají svou pravomoc prostřednictvím podání k soudům v souladu s odst. 4 písm. b), jsou tyto soudy příslušné k vydání nezbytného rozhodnutí.
6. Pravomoci uvedené v odstavci 3 lze vykonávat pouze v případě důvodného podezření na protiprávní jednání uvnitř Společenství a zahrnují alespoň právo:
  - a) mít přístup ke každému důležitému dokumentu v jakékoli podobě, který se týká protiprávního jednání uvnitř Společenství;
  - b) požadovat od kohokoli důležité informace, které se týkají protiprávního jednání uvnitř Společenství;
  - c) provádět nezbytné kontroly na místě;
  - d) písemně požadovat po dotčeném prodejci nebo dodavateli ukončení protiprávního jednání uvnitř Společenství;
  - e) získat od prodejce nebo dodavatele odpovědného za protiprávní jednání uvnitř Společenství závazek takové jednání ukončit a ve vhodných případech výsledný závazek zveřejnit;
  - f) požadovat ukončení nebo zákaz jakéhokoli protiprávního jednání uvnitř Společenství a ve vhodných případech výsledná rozhodnutí zveřejnit;
  - g) požadovat po žalované straně, která neuspěla v soudním řízení, aby v případě neplnění rozhodnutí provedla platbu do veřejné poklady

▼B

nebo příjemci určenému ve vnitrostátních právních předpisech nebo na jejich základě.

7. Členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány k dispozici dostatečné prostředky k uplatňování tohoto nařízení. Příslušní úředníci dodržují služební normy a podléhají odpovídajícím vnitřním kodexům nebo pravidlům chování zajišťujícím zejména ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, nestrannost řízení a řádné dodržování ustanovení článku 13 o důvěrnosti a služebním tajemství.

8. Každý příslušný orgán seznámí širokou veřejnost s právy a povinnostmi, které mu jsou podle tohoto nařízení svěřeny, a určí příslušné úředníky.

*Článek 5***Seznamy**

1. Každý členský stát sdělí Komisi a ostatním členským státům údaje o příslušných orgánech, dalších orgánech veřejné moci a subjektech majících oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství a o ústředním styčném úřadu.

2. Komise zveřejní a aktualizuje seznam ústředních styčných orgánů a příslušných orgánů v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA II**VZÁJEMNÁ POMOC***Článek 6***Výměna informací na žádost**

1. Dožadovaný orgán poskytne na žádost dožadujícího orgánu v souladu s článkem 4 neprodleně veškeré důležité informace potřebné ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít.

2. Dožadovaný orgán, v případě potřeby s pomocí dalších orgánů veřejné moci, provede ke shromáždění požadovaných informací vhodná vyšetřování nebo přijme jakákoli jiná nezbytná nebo vhodná opatření v souladu s článkem 4.

3. Na žádost dožadujícího orgánu může dožadovaný orgán povolit příslušnému úředníkovi dožadujícího orgánu, aby doprovázel úředníky dožadovaného orgánu při jejich vyšetřování.

4. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

*Článek 7***Výměna informací bez žádosti**

1. Dozví-li se příslušný orgán o protiprávním jednání uvnitř Společenství nebo má důvodné podezření, že k němu může dojít, oznámí to neprodleně příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi a předá jim veškeré nezbytné informace.

2. Přijme-li příslušný orgán další donucovací opatření nebo obdrží-li žádost o vzájemnou pomoc ohledně protiprávního jednání uvnitř Společenství, oznámí to příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi.

3. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 8

Žádost o donucovací opatření

1. Dožádaný orgán na žádost dožadujícího orgánu neprodleně přijme veškerá nezbytná donucovací opatření k ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství.
2. Aby splnil své povinnosti podle odstavce 1, vykonává dožádaný orgán pravomoci stanovené v čl. 4 odst. 6 a veškeré další pravomoci svěřené mu vnitrostátním právem. Dožádaný orgán, v případě potřeby s pomocí dalších orgánů veřejné moci, určí donucovací opatření, jež je třeba přijmout k přiměřenému, účinnému a účelnému ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství.
3. Dožádaný orgán může rovněž splnit své povinnosti podle odstavců 1 a 2 vydáním pokynů subjektu určenému v souladu s čl. 4 odst. 2 druhou větou, který má oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, aby jménem dožádaného orgánu přijal veškerá nezbytná donucovací opatření k ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, která mu umožňují vnitrostátní právní předpisy. Povinnosti dožádaného orgánu podle odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny, nedosáhne-li dotyčný subjekt neprodleného ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství.
4. Dožádaný orgán smí přijmout opatření stanovená v odstavci 3 pouze, pokud po vzájemné konzultaci o použití těchto opatření dožadující i dožádaný orgán souhlasí, že:
  - použití opatření podle článku 3 může přinést ukončení nebo zákaz protiprávního jednání uvnitř Společenství přinejmenším stejně účinně a účelně, jako kdyby jednal dožádaný orgán,
  - a
  - při vydání pokynů subjektu určenému podle vnitrostátního práva nejsou předávány žádné informace chráněné podle článku 13.
5. Domnívá-li se dožadující orgán, že podmínky stanovené v odstavci 4 nejsou splněny, uvědomí písemně dožádaný orgán s odůvodněním svého názoru. Pokud spolu dožadující a dožádaný orgán nesouhlasí, může dožádaný orgán předložit věc Komisi, která vydá stanovisko postupem podle čl. 19 odst. 2.
6. Dožádaný orgán může při přijímání donucovacích opatření podle odstavců 1 a 2 konzultovat dožadující orgán. Dožádaný orgán neprodleně oznámí dožadujícímu orgánu, příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi přijatá opatření a jejich účinek na protiprávní jednání uvnitř Společenství, včetně toho, zda bylo ukončeno.
7. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 9

Koordinace dozoru nad trhem a vymáhání práva

1. Příslušné orgány koordinují svou činnost v oblasti dozoru nad trhem a vymáhání práva. K tomuto účelu si vyměňují veškeré nezbytné informace.
2. Zjistí-li příslušné orgány, že protiprávní jednání uvnitř Společenství poškozuje zájmy spotřebitelů ve více než dvou členských státech, koordinují prostřednictvím ústředního styčného úřadu své donucovací činnosti a své žádosti o vzájemnou pomoc. Zejména usilují o provádění souběžného vyšetřování a donucovacích opatření.

▼B

3. Příslušné orgány předem uvědomí Komisi o této koordinaci a mohou přizvat k účasti úředníky a jiné doprovázející osoby zmocněné Komisí.
4. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

*Článek 10***Databáze**

1. Komise vede elektronickou databázi, ve které ukládá a zpracovává informace obdržené podle článků 7, 8 a 9. Databáze je přístupná ke konzultaci pouze příslušným orgánům. Příslušné orgány jsou vzhledem ke svým povinnostem oznamovat údaje ukládané v databázi a s tím spojeným zpracováním osobních údajů považovány za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES. Komise je vzhledem ke své působnosti podle tohoto článku a s tím spojeným zpracováním osobních údajů považována za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 45/2001.
2. Zjistí-li příslušný orgán, že se oznámení protiprávního jednání uvnitř Společenství, které provedl podle článku 7, ukázalo nepodloženým, vezme zpět své oznámení a Komise neprodleně vymaže tyto údaje z databáze. Oznámí-li dožádaný orgán Komisi podle čl. 8 odst. 6, že protiprávní jednání uvnitř Společenství bylo ukončeno, jsou uložené údaje o dotyčném protiprávním jednání uvnitř Společenství vymazány po pěti letech od tohoto oznámení.
3. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

KAPITOLA III**OBECNÉ PODMÍNKY PRO VZÁJEMNOU POMOC***Článek 11***Obecné povinnosti**

1. Příslušné orgány plní své povinnosti podle tohoto nařízení, jako by jednaly jménem spotřebitelů z vlastní země a vlastním jménem nebo na žádost jiného příslušného orgánu ve vlastní zemi.
2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění účinné koordinace uplatňování tohoto nařízení příslušnými orgány, dalšími orgány veřejné moci, jimi určenými subjekty majícími oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství a příslušnými soudy prostřednictvím ústředního styčného úřadu.
3. Členské státy podporují spolupráci mezi příslušnými orgány a všemi dalšími subjekty majícími podle vnitrostátního práva oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, aby zajistily neprodlené oznamování možných protiprávních jednání uvnitř Společenství příslušným orgánům.

*Článek 12***Žádosti o vzájemnou pomoc a postupy pro výměnu informací**

1. Dožadující orgán zajistí, že všechny žádosti o vzájemnou pomoc obsahují dostatečné informace umožňující dožádanému orgánu žádosti vyhovět, včetně nezbytných důkazů, které lze získat pouze v územní působnosti dožadujícího orgánu.

▼B

2. Dožadující orgán zasílá žádosti prostřednictvím ústředního styčného úřadu dožadujícího orgánu ústřednímu styčnému úřadu dožadaného orgánu. Ústřední styčný úřad dožadaného orgánu postoupí žádosti neprodleně vhodnému příslušnému orgánu.
3. Žádosti o pomoc se podávají a veškeré informace se sdělují písemně na vzorových formulářích a zasílají se elektronicky prostřednictvím databáze vytvořené podle článku 10.
4. Před podáním žádosti se dotyčné příslušné orgány dohodnou na jazycích, ve kterých budou žádosti podávány a informace sdělovány. Není-li dosaženo dohody, podávají se žádosti v úředním jazyce nebo jazycích členského státu dožadujícího orgánu a odpovědi se poskytují v úředním jazyce nebo jazycích členského státu dožadovaného orgánu.
5. Informace sdělované na základě podané žádosti se sdělují přímo dožadujícímu orgánu a současně ústředním styčným úřadům dožadujícího a dožadaného orgánu.
6. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

*Článek 13***Použití informací a ochrana osobních údajů a služebního a obchodního tajemství**

1. Sdělené informace lze použít pouze pro účely zajišťování souladu se zákony na ochranu zájmů spotřebitelů.
2. Příslušné orgány mohou jako důkazy použít veškeré sdělené informace, dokumenty, závěry, prohlášení, ověřené kopie nebo zprávy stejným způsobem jako obdobné dokumenty získané ve vlastní zemi.
3. Informace sdělené v jakékoli podobě osobám pracujícím pro příslušné orgány, soudy, jiné orgány veřejné moci a Komisi, včetně informací oznámených Komisi a uložených v databázi uvedené v článku 10, jejichž vyzaření by ohrozilo:
  - ochranu soukromí a integrity fyzické osoby, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů,
  - obchodní zájmy fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví,
  - soudní řízení a právní pomoc
 nebo
  - účel kontrol nebo vyšetřování,

jsou důvěrné a vztahuje se na ně služební tajemství, pokud jejich vyzaření není nezbytné k ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství a orgán, který je sdělil, souhlasí s jejich vyzařením.

4. Pro účely uplatňování tohoto nařízení přijmou členské státy právní předpisy nezbytné pro omezení práv a povinností podle článků 10, 11 a 12 směrnice 95/46/ES nezbytné k ochraně zájmů uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. d) a f) uvedené směrnice. Komise může omezit práva a povinnosti podle čl. 4 odst. 1, článku 11, čl. 12 odst. 1, článků 13 až 17 a čl. 37 odst. 1 nařízení (ES) č. 45/2001, pokud toto omezení představuje nezbytné opatření na ochranu zájmů uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. a) a e) uvedeného nařízení.
5. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 14

Výměna informací se třetími zeměmi

1. Obdrží-li příslušný orgán informace od orgánu třetí země, sdělí tyto informace dotčeným příslušným orgánům ostatních členských států v rozsahu, v jakém mu to dovolují dvoustranné smlouvy o spolupráci s danou třetí zemí, a v souladu s právními předpisy Společenství o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.
2. Informace sdělené podle tohoto nařízení může příslušný orgán rovněž sdělit orgánu třetí země podle smlouvy o spolupráci s touto třetí zemí, dá-li k tomu souhlas příslušný orgán, který informace původně poskytl, a v souladu s právními předpisy Společenství o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

Článek 15

Podmínky

1. Členské státy se vzdávají nároků na náhradu nákladů vzniklých při uplatňování tohoto nařízení. Avšak členský stát dožadujícího orgánu zůstává odpovědný členskému státu dožádaného orgánu za veškeré náklady a ztráty vzniklé v důsledku opatření prohlášených soudem za nedůvodné, pokud jde o skutkovou podstatu protiprávního jednání uvnitř Společenství.
2. Dožádaný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o donucovací opatření podle článku 8, po konzultaci s dožadujícím orgánem, pokud:
  - a) již bylo před soudem členského státu dožádaného nebo dožadujícího orgánu zahájeno soudní řízení nebo již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Společenství proti týmž prodejcům nebo dodavatelům;
  - b) se na základě náležitého vyšetřování provedeného dožádaným orgánem domnívá, že nedošlo k žádnému protiprávnímu jednání uvnitř Společenství;
nebo
  - c) se domnívá, že dožadující orgán neposkytl dostatečné informace ve smyslu čl. 12 odst. 1, s výjimkou případů, kdy dožádaný orgán již odmítl vyhovět žádosti podle odst. 3 písm. c) ohledně stejného protiprávního jednání uvnitř Společenství.
3. Dožádaný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o informace podle článku 6, pokud:
  - a) se po konzultaci s dožadujícím orgánem domnívá, že dožadující orgán nepotřebuje požadovanou informaci ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít;
nebo
  - b) dožadující orgán nesouhlasí tím, že se na informaci vztahují předpisy o důvěrnosti a služebním tajemství stanovené v čl. 12 odst. 3;
nebo
  - c) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení nebo již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí soudem členského státu dožádaného nebo dožadujícího orgánu ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Společenství proti týmž prodejcům nebo dodavatelům.
4. Dožádaný orgán může rozhodnout o nesplnění povinnosti podle článku 7, jestliže již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení nebo již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí soudem členského státu dožádaného nebo dožadujícího orgánu ve věci stejného protipráv-

▼B

ního jednání uvnitř Společenství proti totožným prodejcům nebo dodavatelům.

5. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán a Komisi o důvodech odmítnutí vyhovět žádosti o pomoc. Dožadující orgán může věc předložit Komisi, která vydá stanovisko postupem podle čl. 19 odst. 2.

6. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

KAPITOLA IV

ČINNOSTI SPOLEČENSTVÍ

Článek 16

Koordinace vymáhání práva

1. Členské státy v míře nezbytné k dosažení cílů tohoto nařízení informují sebe navzájem a Komisi o svých činnostech týkajících se zájmů Společenství například v oblastech:

- a) odborného vzdělávání úředníků působících v oblasti vymáhání dodržování ochrany spotřebitele, včetně jazykového vzdělávání a organizace odborného vzdělávání;
- b) shromažďování a hodnocení stížností spotřebitelů;
- c) tvorby odvětvových sítí příslušných úředníků;
- d) tvorby informačních a komunikačních nástrojů;
- e) tvorby norem, metodik a pokynů pro úředníky působící v oblasti vymáhání dodržování ochrany spotřebitele;
- f) výměny úředníků.

Členské státy mohou ve spolupráci s Komisí provádět společné činnosti v oblastech uvedených v písmenech a) až f). Členské státy ve spolupráci s Komisí vytvoří společný rámec pro hodnocení stížností spotřebitelů.

2. Příslušné orgány mohou pro zlepšení spolupráce provádět výměny příslušných úředníků. Příslušné orgány přijmou nezbytná opatření umožňující účinné zapojení úředníků, kteří se účastní výměny, do činnosti příslušného orgánu. Pro tento účel jsou takoví úředníci oprávněni plnit úkoly jim svěřené hostitelským příslušným orgánem v souladu s právními předpisy svého členského státu.

3. Občanskoprávní a trestní odpovědnost příslušného úředníka se po dobu výměny řídí stejnými pravidly jako odpovědnost úředníků hostitelského příslušného orgánu. Příslušní úředníci, kteří se účastní výměny, dodržují profesní normy a vztahují se na ně odpovídající vnitřní pravidla chování hostitelského příslušného orgánu, která zajišťují zejména ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, nestrannost řízení a řádné dodržování ustanovení článku 13 o důvěrnosti a služebním tajemství.

4. Opatření Společenství nezbytná k provedení tohoto článku, včetně opatření pro provádění společných činností, budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 17

Správní spolupráce

1. Členské státy v rozsahu nezbytném k dosažení cílů tohoto nařízení informují sebe navzájem a Komisi o svých činnostech týkajících se zájmů Společenství například v oblastech:

- a) informování spotřebitelů a poradenství;

▼B

- b) podpory činností zástupců spotřebitelů;
- c) podpory činnosti subjektů příslušných pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů;
- d) podpory přístupu spotřebitelů ke spravedlnosti;
- e) shromažďování statistických údajů, výsledků výzkumů a dalších informací týkajících se chování spotřebitelů, jejich postojů a důsledků pro ně.

Členské státy mohou ve spolupráci s Komisí provádět společné činnosti v oblastech uvedených v písmenech a) až e). Členské státy ve spolupráci s Komisí vytvoří společný rámec pro činnosti uvedené v písmenu e).

2. Opatření Společenství nezbytná k provedení tohoto článku, včetně opatření pro provádění společných činností, budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

*Článek 18***Mezinárodní smlouvy**

Společenství spolupracuje se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti působnosti tohoto nařízení s cílem posílit ochranu ekonomických zájmů spotřebitelů. Opatření pro spolupráci, včetně vypracování ujednání o vzájemné spolupráci, mohou být předmětem dohod mezi Společenstvím a dotýcnými třetími zeměmi.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 19***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor.
  2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
- Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

*Článek 20***Úkoly výboru**

1. Výbor může zkoumat jakékoli jiné otázky týkající se uplatňování tohoto nařízení, které mu přednese jeho předseda buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce členského státu.
2. Zejména zkoumá a hodnotí funkčnost opatření pro spolupráci stanovených v tomto nařízení.

*Článek 21***Zprávy**

1. Členské státy sdělí Komisi znění všech vnitrostátních právních předpisů, které přijmou, nebo dohod, kromě dohod týkajících se jednotlivých případů, které uzavřou v oblasti působnosti tohoto nařízení.

▼B

2. Každé dva roky od vstupu tohoto nařízení v platnost předloží členské státy Komisi zprávu o jeho uplatňování. Komise tyto zprávy zveřejní.
3. Zprávy obsahují:
  - a) veškeré nové informace o organizaci, pravomoci, zdrojích nebo povinnostech příslušných orgánů;
  - b) veškeré informace o tendencích, způsobech nebo metodách páčání protiprávních jednání uvnitř Společenství, zejména těch, které odhalily nedostatky nebo mezery v tomto nařízení nebo v zákonech na ochranu zájmů spotřebitelů;
  - c) veškeré informace o způsobech vymáhání práva, které prokázaly svou účinnost;
  - d) souhrnné statistické údaje o činnosti příslušných orgánů, jako jsou opatření podle tohoto nařízení, přijaté stížnosti, žaloby na výkon a soudní rozhodnutí;
  - e) shrnutí významných vnitrostátních výkladových rozhodnutí soudů k zákonům na ochranu zájmů spotřebitelů;
  - f) veškeré další informace významné pro uplatňování tohoto nařízení.
4. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení založenou na zprávách členských států.

*Článek 22***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 29. prosince 2005.

Ustanovení kapitol II a III o vzájemné pomoci se použijí ode dne 29. prosince 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA

Směrnice a nařízení spadající do oblasti působnosti čl. 3 písm. a) ⁽¹⁾

1. Směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se klamavé reklamy (Úř. věst. L 250, 19.9.1984, s. 17). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES (Úř. věst. L 290, 23.10.1997, s. 18).
2. Směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory (Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 31).
3. Směrnice Rady 87/102/EHS ze dne 22. prosince 1986 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru (Úř. věst. L 42, 12.2.1987, s. 48). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES (Úř. věst. L 101, 1.4.1988, s. 17).

▼M2

4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) ⁽²⁾: články 3h a 3i a články 10 až 20. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007 ⁽³⁾.

▼B

5. Směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59).
6. Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29). Směrnice ve znění rozhodnutí Komise 2002/995/ES (Úř. věst. L 353, 30.12.2002, s. 1).
7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/47/ES ze dne 26. října 1994 o ochraně nabyvatelů ve vztahu k některým aspektům smluv o nabytí práva k dočasnému užívání nemovitostí (Úř. věst. L 280, 29.10.1994, s. 83).
8. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku (Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19). Směrnice ve znění směrnice 2002/65/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997, kterou se mění směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu.
10. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27).
11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).
12. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000 s. 1).
13. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků: články 86 až 100 (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/27/ES (Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 34).
14. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku.
15. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

⁽¹⁾ Směrnice č. 1, 6, 8 a 13 obsahují zvláštní ustanovení.

⁽²⁾ Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 27.

▼ **M1**

16. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 22. prosince 2006,

kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, pokud jde o vzájemnou pomoc

(oznámeno pod číslem K(2006) 6903)

(Text s významem pro EHP)

(2007/76/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

uvnitř Společenství je třeba stanovit pravidla o oznamování takového jednání.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“⁽¹⁾), a zejména na čl. 6 odst. 4, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 7, čl. 9 odst. 4, čl. 10 odst. 3, čl. 12 odst. 6, čl. 13 odst. 5 a čl. 15 odst. 6,

(7) Jelikož informace poskytované podle nařízení (ES) č. 2006/2004 mohou být často citlivé, je třeba stanovit vhodná pravidla pro omezení přístupu k těmto informacím.

(8) Měla by být přijata vhodná obecná opatření, která zajistí komunikaci bez jazykových problémů a zároveň umožní pružně reagovat na zvláštní případy.

vzhledem k těmto důvodům:

(9) Další opatření mohou být přijata na základě zkušeností získaných při provozování sítí pro spolupráci při vymáhání práva příslušnými orgány v členských státech.

(1) Nařízení (ES) č. 2006/2004 stanoví podmínky, za nichž orgány členských států určené jako příslušné pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů spolupracují navzájem a s Komisí s cílem zajistit dodržování těchto zákonů a řádné fungování vnitřního trhu a s cílem posílit ochranu ekonomických zájmů spotřebitelů.

(10) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004,

(2) Stanoví zřízení sítí mezi těmito příslušnými orgány členských států.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

(3) Je nezbytné přijmout opatření pro provedení ustanovení uvedeného nařízení týkajících se mechanismů a podmínek, jimiž se řídí vzájemná pomoc mezi příslušnými orgány, a postavení ústředního styčného úřadu.

Předmět

Toto rozhodnutí stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 2006/2004, pokud jde o vzájemnou pomoc mezi příslušnými orgány a podmínky, jimiž se tato pomoc řídí.

(4) Pro zajištění účinného fungování systému je třeba stanovit minimální požadavky na informace, které mají být uvedeny v každé žádosti o vzájemnou pomoc. Pro zajištění větší účinnosti a usnadnění zpracování informací je rovněž třeba stanovit pravidla týkající se obsahu jednotných formulářů, jejichž prostřednictvím dochází k výměně informací.

Článek 2

Definice

(5) Pro zajištění rychlého fungování systému je dále třeba stanovit lhůty pro každou fázi vzájemné pomoci.

Pro účely tohoto rozhodnutí se vedle definic uvedených v nařízení (ES) č. 2006/2004 rozumí:

(6) Pro umožnění okamžitých a účinných kroků ve všech dotčených členských státech proti protiprávnímu jednání

1. „databáze“ databáze ve smyslu čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004;

2. „upozorněním“ oznámení protiprávního jednání uvnitř Společenství podle čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 364, 9. 12. 2004, s. 1 Nařízení ve znění směrnice 2005/29/ES (Úř. věst. L 149, 11. 6. 2005, s. 22).

3. „důvěrným zacházením“ zacházení s informacemi v souladu s požadavky na zachování důvěrnosti a služebního a obchodního tajemství podle článku 13 nařízení (ES) č. 2006/2004;
4. „právním základem“ ustanovení zákonů na ochranu zájmu spotřebitelů, který je nebo by mohl být předmětem protiprávního jednání uvnitř Společenství, včetně přesného uvedení příslušných ustanovení zákonů členských států dožadujícího orgánu.

Článek 3

Požadavky na informace

Pravidla týkající se informací, které mají být poskytnuty podle nařízení (ES) č. 2006/2004, a jednotných formulářů pro tyto informace jsou stanovena v kapitole 1 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Lhůty pro přijetí opatření

Pravidla týkající se lhůt, které se vztahují na jednotlivé fáze spolupráce podle nařízení (ES) č. 2006/2004, jsou stanovena v kapitole 2 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Upozornění

Pravidla týkající se upozornění jsou stanovena v kapitole 3 přílohy.

Článek 6

Přístup k vyměňovaným informacím

Přístup k informacím, které jsou podle nařízení (ES) č. 2006/2004 předmětem výměny, je omezen v souladu s pravidly stanovenými v kapitole 4 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 7

Jazyky

Pravidla týkající jazyků, jež mají být použity při podávání žádostí a pro sdělování informací podle nařízení (ES) č. 2006/2004, jsou stanovena v kapitole 5 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 8

Datum použití

Toto rozhodnutí se použije ode dne 29. prosince 2006.

Článek 9

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 22. prosince 2006.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

PŘÍLOHA

Pravidla týkající se vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány podle kapitoly II a III nařízení (ES) č. 2006/2004

1. KAPITOLA 1 – POŽADAVKY NA INFORMACE

1.1 *Informační kolonky, které mají být poskytnuty příslušným orgánům v jednotných formulářích databáze*

Kolonky, které mají být poskytnuty v různých jednotných formulářích databáze lze vymezit následovně:

- a) Údaje o orgánech a úřednících zabývajících se protiprávním jednáním uvnitř Společenství
  - i) příslušný orgán,
  - ii) ústřední styčný úřad,
  - iii) příslušný úředník
- b) Údaje o prodejci nebo dodavateli, který odpovídá za protiprávní jednání uvnitř Společenství nebo je podezřelý z protiprávního jednání uvnitř Společenství
  - i) jméno,
  - ii) jiná obchodní jména,
  - iii) jméno mateřské společnosti, pokud existuje,
  - iv) druh činnosti,
  - v) adresa (-y),
  - vi) e-mailová adresa,
  - vii) telefonní číslo
  - viii) faxové číslo,
  - ix) internetové stránky,
  - x) adresa IP,
  - xi) jméno (jména) ředitele (ředitelů) společnosti, pokud existuje.
- c) Informace o výměně informací bez žádosti (upozornění) (článek 7 nařízení (ES) č. 2006/2004)
  - i) druh protiprávního jednání uvnitř Společenství,
  - ii) stav protiprávního jednání uvnitř Společenství (prokázané, důvodné podezření),
  - iii) právní základ,
  - iv) stručné shrnutí,
  - v) odhadovaný počet zákazníků, jimž pravděpodobně vznikne újma, a odhadovaná finanční škoda,
  - vi) požadavky týkající se důvěrného zacházení,
  - vii) příložené dokumenty (týkající se především výpovědí a ostatních důkazů).
- d) Informace o žádostech o vzájemnou pomoc (články 6 a 8 nařízení (ES) č. 2006/2004)
  - i) lokalizace zákazníků, jimž pravděpodobně vznikne újma,
  - ii) název výrobku nebo služby,

- iii) kód COICOP [Klasifikace individuální spotřeby podle účelu (Statistická metodika Spojených národů, [http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp? Cl=5](http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp?Cl=5))],
- iv) právní základ,
- v) použité prostředky reklamy nebo prodeje,
- vi) druh protiprávního jednání uvnitř Společenství,
- vii) stav protiprávního jednání uvnitř Společenství (prokázané, důvodné podezření),
- viii) odhadovaný počet zákazníků, kterým pravděpodobně vznikne újma, a odhadovaná finanční škoda,
- ix) navržená lhůta pro odpověď,
- x) přiložené dokumenty (týkající se především výpovědí a ostatních důkazů) a požadavky týkající se důvěrného zacházení,
- xi) uvedení požadované pomoci,
- xii) případně odkaz na upozornění,
- xiii) seznam dožádaných orgánů a dotčených členských států,
- xiv) žádost o účast příslušného úředníka na vyšetřování (čl. 6 odst. 3 nařízení (ES) č. 2006/2004).

1.2 *Minimální informace, které mají být uvedeny v každé žádosti o vzájemnou pomoc a upozornění (články 6, 7 a 8 nařízení (ES) č. 2006/2004)*

1.2.1 Při podávání žádosti o vzájemnou pomoc nebo vydání upozornění poskytne příslušný orgán veškeré informace, které má k dispozici a které mohou být užitečné pro jiné příslušné orgány, aby mohly účinně vyhovět žádosti nebo zajistit náležitý postup navazující na upozornění, a uvede, zda se musí s poskytnutými informacemi zacházet důvěrně.

1.2.2 Při podávání žádosti o informace podle článku 6 nařízení (ES) č. 2006/2004 dožadující orgán alespoň:

- a) informuje dožádaný orgán o povaze domnělého protiprávního jednání uvnitř Společenství a jeho právním základu;
- b) poskytne dostatečné údaje k označení chování nebo postupu, které je předmětem vyšetřování;
- c) upřesní požadované informace.

1.2.3 Při podávání žádosti o donucovací opatření podle článku 8 nařízení (ES) č. 2006/2004 dožadující orgán poskytne dožádanému orgánu alespoň:

- a) identifikační údaje prodejce nebo dodavatele, vůči němuž se požaduje přijetí opatření;
- b) podrobné údaje o dotčeném chování nebo postupu;
- c) právní kvalifikaci protiprávního jednání uvnitř Společenství podle použitelných právních předpisů a jeho právní základ;
- d) důkazy o újmě kolektivním zájmům spotřebitelů, a pokud je to možné, odhad počtu spotřebitelů, kterým pravděpodobně vznikne újma.

1.3 *Odpovědi na žádosti o vzájemnou pomoc*

1.3.1 V odpovědi na žádost o informace podle článku 6 nařízení (ES) č. 2006/2004 dožádaný orgán poskytne veškeré informace, které uvedl dožadující orgán a které jsou nezbytné ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít.

1.3.2 V odpovědi na žádost o donucovací opatření podle článku 8 nařízení (ES) č. 2006/2004 dožádaný orgán informuje dožadující orgán o opatřeních, která přijal nebo plánuje přijmout, a pravomocích, které vykonal pro vyřízení žádosti.

1.3.3 V každém případě dožádaný orgán uvede, zda se musí s poskytnutými informacemi zacházet důvěrně.

1.3.4 Pokud příslušný orgán odmítne vyhovět žádosti v souladu s čl. 15 odst. 2, odst. 3 a odst. 4 nařízení (ES) č. 2006/2004, musí ve své odpovědi uvést důvody tohoto odmítnutí.

1.4 Další pravomoci udělené příslušným orgánům podle vnitrostátního práva

Členské státy informují Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím diskusního fóra, které bude zpřístupněno v databázi, o veškerých dalších vyšetřovacích a donucovacích pravomocích udělených příslušným orgánům vedle pravomocí uvedených v čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 2006/2004.

1.5 Určení subjektů majících oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství v souladu s čl. 8 odst. 3. nařízení (ES) č. 2006/2004.

1.5.1 Pokud členský stát v souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004 sdělí Komisi a ostatním členským státům totožnost subjektu určeného v souladu s druhou větou čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení jako subjekt, jenž má oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, uvede vyšetřovací a donucovací pravomoci udělené tomuto subjektu.

1.5.2 Dožádaný orgán, který v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 2006/2004 hodlá vydat pokyny subjektu, jenž má oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, poskytne dožadujícímu orgánu o tomto subjektu dostatečné informace, které umožní dožadujícímu orgánu ověřit, zda jsou splněny podmínky stanovené v čl. 8 odst. 4. Rovněž obdrží předchozí souhlas dožadujícího orgánu, pokud jde o pokyny udělené tomuto subjektu, a uvede povahu a podrobné údaje týkající se informací sdělených dožadujícím orgánem, které mohou být dožádaným orgánem tomuto subjektu oznámeny.

2. KAPITOLA 2 – LHŮTY

2.1 Žádosti o vzájemnou pomoc a odpovědi

2.1.1 Dožádané orgány poskytnou odpověď na žádosti o vzájemnou pomoc od dožadujících orgánů neprodleně a podle svých nejlepší schopností, přičemž využijí veškeré odpovídající vyšetřovací a donucovací pravomoci.

2.1.2 Na lhůtách pro vyřízení žádostí o vzájemnou pomoc podle článků 6 a 8 nařízení (ES) č. 2006/2004 se dohodne dožadující a dožádaný orgán podle konkrétních případů, přičemž se použijí jednotné formuláře databáze.

2.1.3 Pokud nelze dosáhnout dohody, dožádaný orgán vydá odpověď, v níž poskytne všechny relevantní informace, jež má k dispozici, a uvede vyšetřovací a donucovací činnosti, které zahájil nebo hodlá zahájit (včetně lhůt), nejpozději do čtrnácti dnů ode dne doručení žádosti prostřednictvím svého ústředního styčného úřadu. Dožádaný orgán alespoň jednou za měsíc informuje dožadující orgán o těchto činnostech dokud:

- a) dožadujícímu orgánu nebudou zaslány relevantní informace potřebné ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství, či ke zjištění, zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít

nebo

- b) nedojde k ukončení protiprávního jednání uvnitř Společenství či se neprokáže, že žádost není odůvodněná.

2.1.4 Ústřední styčný úřad pro dožádaný orgán postoupí všechny žádosti, které obdrží, prostřednictvím ústředního styčného úřadu pro dožadující orgán příslušnému orgánu okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do dvou pracovních dnů ode dne doručení žádosti.

2.1.5 Dožadující orgán uvědomí Komisi a odstraní informace z databáze okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do sedmi dnů od uzavření případu, pokud po podání žádosti podle článku 6 nařízení (ES) č. 2006/2004:

- a) vyměněné informace nemají za následek vydání upozornění či žádosti podle článku 8,

nebo

- b) se zjistí, že k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nedošlo.

2.2 Upozornění

2.2.1 Příslušný orgán vydá upozornění okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do sedmi dnů poté, co se dozvěděl o protiprávním jednání uvnitř Společenství nebo zjistil, že existuje důvodné podezření, že k protiprávnímu jednání může dojít.

2.2.2 Pokud se zjistí, že upozornění je nepodložené, příslušný orgán vezme toto upozornění zpět okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do sedmi dnů. Komise odstraní z databáze všechny informace týkající se nepodloženého upozornění okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do sedmi dnů poté, co příslušný orgán vzal upozornění zpět.

3. KAPITOLA 3 – PŘEDÁVÁNÍ UPOZORNĚNÍ

Příslušný orgán, který vydává upozornění, toto upozornění prostřednictvím vhodného jednotného formuláře v databázi předá Komisi a orgánům ostatních členských států, které jsou odpovědné za vymáhání dodržování právních předpisů, podle kterých se upozornění vydává. Oznamující příslušný orgán nese výlučnou odpovědnost za určení, které další členské státy upozornění obdrží.

4. KAPITOLA – PŘÍSTUP K VYMĚNĚNÝM INFORMACÍM

4.1 Příslušné orgány

Příslušný orgán má přístup pouze k informacím v databázi, které se týkají zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů, za jejichž vymáhání nese přímou odpovědnost v souladu s určeními, které členský stát oznámil podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004.

4.2 Ústřední styčné úřady

Při zajišťování koordinace vymezené zejména v čl. 9 odst. 2 a v čl. 12 odst. 2 a odst. 5 nařízení (ES) č. 2006/2004 mají ústřední styčné úřady přístup k informacím týkajícím se žádostí o vzájemnou pomoc, jimž nebylo přiznáno důvěrné zacházení.

5. KAPITOLA 5 – JAZYKY, KTERÉ JE TŘEBA POUŽÍT K PODÁVÁNÍ ŽÁDOSTÍ O VZÁJEMNOU POMOC A KE SDĚLOVÁNÍ INFORMACÍ

5.1 Dohody o používání jazyků při podávání žádostí a sdělování informací uzavřené mezi příslušnými orgány podle první věty čl. 12 odst. 4 nařízení (ES) č. 2006/2004 se uvedou v tabulce, jež bude příslušným orgánům zpřístupněna v databázi.

5.2 Součástí těchto dohod je ustanovení umožňující příslušnému orgánu navrhnout ve zvláštních případech použití jiného jazyka s ohledem na jazykové znalosti dotčeného příslušného úředníka.

5.3 Příslušné jednotné formuláře databáze obsahují kolonku umožňující příslušnému orgánu navrhnout jinému orgánu použití jiného jazyka.

Není-li dosaženo dohody, použije se druhá věta čl. 12 odst. 4 nařízení (ES) č. 2006/2004.

Věstník Úřadu pro ochranu osobních údajů

Vydavatel: Úřad pro ochranu osobních údajů

Adresa redakce: Úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

Redakce: Miluše Nejedlá, tel.: 234 665 232, fax: 234 665 505

e-mail: posta@uoou.cz

internetová adresa: www.uoou.cz

Administrace: Písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422, www.sevt.cz, e-mail: sevt@sevt.cz. – **Předpokládané roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Věstníku a pro tento rok činí 450 Kč – Vychází podle potřeby – **Tiskne:** sprint servis, Lovosická 31, Praha 9.

Distribuce: Předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s. – Praha 5, Elišky Peškové 14, tel./fax: 257 320 049, – Praha 4, Jihlavská 405, tel.: 261 260 414 – Brno, Česká 14, tel.: 542 213 962 – Ostrava, roh ul. Nádražní a Denisovy, tel.: 596 120 690 – České Budějovice, Česká 3, tel.: 387 319 045 a ve vybraných knihkupectvích. Distribuční podmínky předplatného: Jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného, nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČ (právnícká osoba) a kmenové číslo předplatitele. Podávání novinových zásilek povoleno ŘPP Praha.

